

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 95.

Krainburg, den 1. Dezember 1943.

3. Jahrgang.

Nov velik uspeh Japoncev

Stirje nosilci letal, dve križarki potopljeni pri Gilbertovih otokih - En nosilec letal ali ena bojna ladja poškodovana

Tokio, 30. novembra. Cesarski japonski glavni stan javlja:

Japonske zračne enote so 26. novembra zvečer napadle sovražne vojne ladijske formacije zapadno od Gilbertovih otokov in potopile dva velika nosilca letal. Pri tem smo zgubili eno japonsko letalo. Ta bitka bo v bodoče imenovana »Druga zračna bitka pri Gilbertovih otokih«.

Dne 27. novembra se je izvršil ponoven napad na druge enote v istih vodovjih, kjer sta bila potopljena nadaljnja dva nosilca letal, od teh eden velikega tipa, ki se je takoj pogreznil. Nadalje sta bili potopljeni dve križarki, vtem ko je bila poškodovana ali zažgana ena velika križarka ali bojna ladja. Japonske zgube so znašale pet letal. Ta bitka bo dobila ime »Tretja zračna bitka pri Gilbertovih otokih«.

Nadalje je neka japonska podmornica 25. novembra zarana napadla enega sovražnega nosilca letal zapadno od otoka Makin in ga tako težko poškodovala, da se ga lahko smatra za popolnoma zgubljenega.

Visoki bojni uspehi naših čel

Oberkommando der Wehrmacht je dne 29. novembra objavilo:

Na morskem ožini pri Perekopu je spodletelo več z močno topniško pripravo nadaljevanih napadov.

Ob mostišču pri Nikopolu in v velikem loku Dnjepra je sovražnik na dosegljivih težiščih nadalje napadal z močnimi silami, a je dosegel le nekaj krajevnih vdorov, ki so bili zajezenj. Odstrelili smo 107 sovjetskih oklopnjakov.

Posebno silni so bili boji v vdornem prostoru južno od Kremenčuga. Tukaj so naše čete odbile napade več divizij strelcev in na nekaterih mestih prešle v nasprotni napad.

Tudi iz odsekov pri Čerkasiju, Kijevu in Korostenu poročajo o srditih bojih; pri tem je imelo lastno napadno podvzetje zapadno od Kijeva uspeh.

Dne 27. in 28. novembra smo odstrelili v južnem odseku vzhodne fronte 72 sovjetskih letal. Mi pogrešamo šest lastnih letal.

Na celotnem bojišču pri Gomlu so zopet vzplamteli težki boji. Zablaten svet in močan pritisk napadajočega sovražnika zahtevata visoke storitve v boju od naših čet, ki se žilavo upirajo in vedno znova prehajajo v nasprotno sunke.

Vtem ko smo se ubranili sovražnikovih krajevnih napadov jugozapadno od Smolenska deloma v boju od moza do moza, smo imeli z lastnimi napadi jugozapadno od Nevla nadaljnje krajevne uspehe vzlic

težavnim vremenskim in terenskim prilikam in kljub trdovratnemu sovražnemu odporu.

Na južnoitalijanski fronti se sovražnik v vzhodnem odseku pririva z močnimi silami do naših položajev ob severozapadnem robu doline ob reki Sangro. Britanske bojne skupine, ki so bile prejšnji dan vdrla, smo s protisunkom vrgli zopet nazaj z visokimi sovražnimi zgubami. V naših rokah so ostali ujetniki.

Sovražna vznemirjevalna letala so v pretekli noči preletela zapadno ozemlje Reicha.

Anglo-ameriški židovski bog

Verski borci brez vsake morale in vesti / Spisal Eitel Kaper

Da zlorabljaajo Britanci kakor tudi njihovi somišljeniki v USA pri svojih najmalopridnejših opravkih božje ime in previdnost večkrat kot je potrebno, resnično ni nobeno novo spoznanje. Spomnimo se samo, da so že »svetniki« Oliver Cromwella moreč, požigajoč in prepevajoč psalme predvajali zeleni Irski otok in niso prizanašali niti otrokom, niti ženam. Imeli so se za nove jude in celemu svetu so oznanjevali, da divja Bog, njih Bog, neusmiljeno in maščevalno proti njihovim sovražnikom. Nikakor pa niso bili pri tem »Dissenterji« (oni, ki niso priznavali angl. cerkve) in puritanci osamljeni. Anglikanska visoka cerkev je prav tako blagoslovljala izropanje Indi-

Nekaj nemških letal je v noči na 29. november podvzelo vznemirjevalne napade na cilje v Jugovzhodni Angliji.

„Times“ o nemškem socializmu

Lizbona, 30. novembra. »Kljub vsem težkočam dela vsa velika množica nemškega delavstva kot vedno«, je izjavil v nekem članku diplomatski dopisnik londonske »Times«. Zanesljiva poročila iz nevtralnih virov dokazujejo, da so popolnoma resnične uradne objave o tem, da se je povečala nemška proizvodnja premoga in da je dosežanji izkop v Porurju ostal na isti višini. Nemški rudarji uživajo posebno zaščito države, dobijo dodatke za težko delo in prejemaajo tako višje obroke kot vsi drugi rudarji v Evropi. Uvedene so premije, stalno zdravniško nadzorstvo in znatna pokojnina. Kdor misli, da povzročajo ta ogromen izkop premoga v Porurju grožnje in kazni, se na vsak način moti. Tudi nemška gradnja lokomotiv stalno narašča, nadaljuje »Times«. Ta ogromna storitev ne bi bila nikoli dosežena, če ne bi bilo trdovratnega in vztrajnega dela mnogih tisočev od pridobivanja rude pa do gradnje lokomotiv. Teh dejstev se spominjajo britanski ministri, kadar vedno znova svarijo angleško ljudstvo pred pričakovanjem zloma Nemčije v notranjosti.

predložili svoje zahteve, je pa to bilo nekaj samo ob sebi umevnega. Prečistita Cosmo Lang in nadškof Temple sta se pač skrbno izognila sporov z Rothschildom, Guggenheimom, Lewisohnom in Straussom.

Kdor s svetom tako ravna, kot Anglo-amerikanci, si mora seveda nadeti debelo kožo in poiskati takega boga, ki bo v skladu z njegovim delom in dejanjem. To je pa lahko samo ozračje, v katerem odločajo maščevalni židovski bog in strašni maliki Kartage in Feničanov. Ljudožerski Moloh, katerega so že najstarejši judje oboževali v »Zlatem teletu«, je enak plutokraciji. V britanski izparini se je moral veseliti zmagozlatva malik, ki je še bolj zatiral uboge in razdedinjenje in za katerega je bila pravičnost le besedičenje. Britanski bog je bog neizmerno bogatih, prenasličenih skopuhov in brezobzirnih lovcev za uspehi.

Vse izraženo sovraštvo in podlost vsakega Britanca in Yankeeja proti nam ustreza skoraj dobesedno brezkončnim klevetam iz semitskega bogočastja. Samo okamenela vešt uspeva tukaj in borci za Boga so tukaj imenovani ti, ki z vsemi sredstvi ščitijo domišljavost in samovoljnost v nasprotju z naravnim življenjskim redom.

Poznamo britansko zasmehovanje vsake

Führer je govoril pred mladim častniškim naraščajem

Führerhauptquartier, 30. novembra. Führer je dne 20. novembra govoril okrog 20.000 bodočim mladim častnikom, ki so bili spoznani za vredne, da vodijo sinove naroda v največji odgovornosti. Pred mladim častniškim naraščajem vojske, vojne mornarice, zračnega orožja in Waffen SS je Führer obrazložil vzroke vsiljene nam ogromne borbe, boja za biti ali ne biti za svobodo in življenje našega naroda.

Podrobno vsebino Führerjevega govora bomo objavili v prihodnji številki našega lista.

resnične vere in ga temu primerno cenimo. Mi vemo, da je proti temu »svetovnemu nazoru« pravilno samo to ravnanje: odločna borba na življenje in smrt. Po letu 1918. smo spoznali pravi značaj anglo-amerikanske človečnosti in krščanstva in nobene žrtve britanske blokade, zastrahovalnih bomb, neustavljive maščevalnosti in preračunane prevare ne bomo pozabili. Nikar naj ne omenjajo milega »oxfordskega duha«. Možje tega Oxforda so bili od vsega početka — kot n. pr. prečistiti britanski škof na Gibraltaru — tajni agenti Intelligence Service. Pod duhovniško obleko, ki so si jo nadeli, so nosili bodala.

Ni samo slučaj, da je začelo anglo-amerikanstvo zidati novo Kartago. Tudi Kartaga je padla — kljub svojim bajnim zakladom — ko je prišla ura Scipiona in Katona. In najsrdečjši posmeh vsake vere, ki se skriva za hinavstvom britanske High Church in ameriškanskih podružnic, bo ob svojem času poplačan.

V stanju razpusta

Rim, 30. novembra. Informacije, ki prihajajo iz Južne Italije, dajo predvideti skorajšnjo abdikacijo bivšega kralja Viktorja Emanuela in demisijo Badoglija kot vodje dozdevne vlade v Bariju in ustanovitev tako zvane izredne provizorične vlade pod Sforzo z močno udeležbo od komunistične strani. Že več dni govore po Južni Italiji, da bo bivši kralj v kratkem končnoveljavno zapustil Italijo. Od angleške strani so mu baje nakazali Malto kot začasno bivališče, dokler ne bo londonska in washingtonska vlada končnoveljavno sklenila o poznejšem bivališču kralja. To informacijo potrjuje okolnost, da je Badoglijeva vlada popolnoma razpadla.

Uničene močne sovjetske sile pri Korostenu

Pripeljali smo številne ujetnike - Močnejše bojno delovanje v Južni Italiji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 28. novembra objavilo:

Jugovzhodno od Pereskopa smo zopet vzeli nek zgubljeni vrh in ga držali proti številnim sovražnim nasprotnim napadom. Zračno orožje je tukaj in v mostišču jugovzhodno od Kerča z močnimi silami napadlo sovražne položaje in Sovjete, ki so začeli z nasprotnim napadom, ter jim prizadelo občutne zgube.

V mostišču pri Nikopolu in v velikem loku Dnjepra so tudi včeraj trajali težki obrambni boji. Sovražne sile, ki so krajevno vdrla, smo vrgli nazaj ali zaježili.

Južno od Kremenčuga in pri Čerkasiju so v teku boji s sovražnimi bojnimi skupinami, ki so vdrla.

Tudi zapadno od Kijeva se vrše silni boji. Več sovjetskih napadov je spodletelo, vtem ko smo z lastnim napadom kljub srditemu sovražnemu odporu in brezdanjim potom pridobili terena.

V prostoru pri Korostenu smo uspešno končali lastno napadno podvzetje. V večdnevni boj nam je uspelo, obkoliti in uničiti močne sovražne sile. Pri tem smo ugonobili tudi Sovjete, ki so začasno vdrli

v jugovzhodni del mesta Korostena, dasi so se obupno upirali. Naše čete so prizadele sovražniku visoke krvave zgube, pripeljale številne ujetnike in uplenile 59 topov ter veliko število lahkih in težkih orožij pehote.

V bojišču pri Gomlu je popustila silovitost bojev. Na nekaterih mestih smo odbili sovražne napade in s protisunkom vrgli Sovjete nazaj v njihove izhodne položaje.

Jugozapadno od Nevla so naše čete zopet osvojile nekaj vasi in zavrnile sovražne nasprotno napade.

V vzhodnem odseku južnoitalijanske fronte je včeraj bojno delovanje zopet oživelo. Sovražnik je večkrat v številu bataljona napadal s pomočjo oklopnjakov. Boji so še v teku.

Od ostalih odsekov fronte poročajo le o živahnem obojestranskem delovanju topništva.

V Sredozemlju smo dne 26. in 27. novembra uničili 12 britansko-severnoameriških letal.

93 zastrahovalnih bombnikov sestreljenih

Težki boji na vzhodni fronti — Uspešen napad na sovražni konvoj

Oberkommando der Wehrmacht je dne 27. novembra objavilo:

Ob mostišču pri Nikopolu in v velikem loku Dnjepra so Sovjeti znova napadali z močno podporo oklopnjakov. Odbili smo jih v srditih bojih in jih z odločnimi nasprotnimi napadi zopet vrgli iz več krajevnih vdornih mest. Odstrelili smo tam 151 sovjetskih oklopnjakov.

Vtem ko so v prostoru pri Čerkasiju še v teku silni boji, je zapadno od Kijeva in pri Korostenu po hudih bojih spodletelo več sovražnih napadov.

Zapadno od Gomla in jugozahodno od Kričeva stoje naše čete v težkih bojih s prodirajočimi sovražnimi bojnimi skupinami. Južno in severozapadno od Nevla so imeli lastni napadi krajeve uspehe.

Na jugu vzhodne fronte sta si s svojo zgledno držo v hudih bojih proti večkrat močnejšemu sovražniku pridobila odlične obrambne uspehe prvi in drugi bataljon 204. lovskega polka, ki jima poveljujeta Hauptmann Dietz in Hauptmann Widner.

Na južnoitalijanski fronti je potekel dan mirno.

Nemška torpedna letala so pred alžirsko obalo z velikim uspehom napadla nek iz velikih ladij za prevoz čet obstoječ, močno zavarovan sovražni konvoj. Potopila so dva rušilca in tri prevozne ladje s skupno 38.000 brt, težko poškodovala pa dva na-

daljnja rušilca, eno veliko prevozno ladjo in eno stražno ladjo.

Cilj nadaljnjega težkega nočnega napada nemškega zračnega orožja je bilo sovražno oskrbovalno oporišče Neapelj.

Včeraj podnevi so vdrle skupine severnoameriških bombnikov v Nemški zaliv in izvršile zastrahovalni napad na mesto Bremen, pri katerem je bilo porušenih več bolnišnic, hiš in umetnin. Oddelki lovskih in rušilnih letalcev so po dosežanih poročilih uničili skupno z drugimi silami zračne obrambe 41 sovražnih letal. 13 drugih se-

vernoameriških bombnikov je bilo zbitih na tla nad zasedenimi zapadnimi ozemlji.

Skupine britanskih bombnikov so v pretekli noči priletele nad ozemlje Reicha in izvršile nove zastrahovalne napade. En del teh sil je napadel Stuttgart, vtem ko so druge skupine sunile proti državnemu glavnemu mestu in odvrgle na več delih mesta raztreseno razstrelne in zlasti zažigalne bombe. Nastale so škode. Nočni lovci in protiletalsko topništvo so, v kolikor je došlo ugotovljeno, sestrelile 39 britanskih bombnikov. S tem je zgubil sovražnik v zadnjih 24 urah nad Reichom in zasedenimi zapadnimi ozemlji 93 letal, skoraj izključno težke štirimotorne bombnike.

Nemška letala so v noči na 27. november metala bombe na obmestje Londona.

Hinavski prestolni govor angleškega kralja

„Daily Herald“: „Program vlade, ki ne ve, kaj hoče“

Berlin, 30. novembra. Angleški kralj Jurij, tačas še cesar Indije in gospodar precejšnjega števila podjarmljenih narodov, nima veliko ukazovati v svoji državi. Če se kedaj povzpe do kakšnega prestolnega govora, — kakor se je to zgodilo v torek — je tudi temu primeren. Angleški kralj, čegar nesigurnost je postala že prislovična, potrebuje pri vseh dejanjih opore, ki se je lahko oklepa.

Tudi za svoj govor je iskal in našel to oporo, v kateri ne citira samo enkrat Boga in njegove pomoči, njegovega blagoslova in kar je še sličnega. Pri licemerskem, pobož-

njaškem angleškem prebivalstvu je moral ta govor napraviti najgloblji vtis. Mi ga pa nasprotno po vsej pravici presojujamo kritično.

Po brezpogojni kapitulaciji otokov Leros in Samos bi bil lahko angleški kralj nekoliko previdnejši s svojimi izjavami, in tudi toliko hvalisani uspehi v Italiji so takšni, da je namestnik ministrskega predsednika Atlee glasno oznanjal svojo nevoljo glede italijanskih čet. Mrs. Atleeju gotovo ne bo prav, da njegov kralj te izdajalce hvali na vse pretege, posebno če nočejo tako, kakor bi to rad njihov kolovodja Badoglio.

Spričo že omenjene nesigurnosti kralja Jurija, ki — Bogu bodi potoženo — tudi ni združena z ostro inteligenco, pač nismo mogli zlepa pričakovati kaj drugega kakor govor, ki se izčrpa v pesniških besedah in v milem gledanju. Če se pa ta cvetlična tvorba nekoliko razcefra, razpade takoj in ostane samo prazna slama; da jo mlati, za to je angleški kralj ravno še dober.

Groza pred boljševizmom

Berlin, 30. novembra. Neki madžarski vojni poročevalec piše, da se je po vsej Ukrajini hitro razširila vest o usodi mesta Černigov. Ko so nemške čete zapustile mesto, so sovjetske čete zganele prebivalstvo na glavnem trgu skupaj ter ga tam — izvzemši nekaj agentov GPU — do zadnjega pobile. Na tisoče ukrajinakega prebivalstva je na begu, da bi ušlo boljševiškem množstvenemu pokolju.

Brezkončna je vrsta, ki se vije po slabih cestah proti zapadu. Večina prebivalcev vozi svoje v hitri pograbljeni imetji na malih panje-vozovih. Odkar se je izvedelo, da prelaga Nemci svojo fronto, se z vzhoda vale množice, žele in otroci v pisani zmedbi kot pri kakšnem preseljevanju narodov. Videti je, kot da se hočejo rešiti pred strašno prikaznijo. Prebivalstvo je boljševizma sito, cela mesta zgrabijo svoje imetje ter se napotijo proti zapadu. Tedne potujejo po cestah, nihče ni zaostal v zapuščenih naseljih. Ljudje raje vzamejo vse pomanjkanje nase, raje poginejo na brezkončnih kamenitih cestah, kot da bi morali še enkrat živeti pod boljševizmom. V teh ljudeh se izraža paničen strah pred boljševizmom v vsej svoji strašni resničnosti.

Italijanska vojna ladja se je prebila

Rim, 30. novembra. Po zadnjih bojih v Egejskem morju je dobila neka italijanska bojna ladja od Badoglijeve klike nalogo, da se naj poda na angleški otok Malto. Na morju pa je posadka obvladala svoje častnike in odplula v neko nemško vojno pristanišče. Tja prišedši, so izročili častnike nemškim oblastem kot ujetnike.

je pomagala Bolgariji do nacionalnega zedinjenja. Glede židovskega vprašanja je poslanec izjavil, da je najboljša rešitev tega vprašanja, če se izženejo vsi židje iz Bolgarije.

Prihodnja seja sobranja se vrši v sredo in bodo na tej seji govorili ministrski predsednik Božiloff in nekaj ministrov.

Davčna dajatev nemškega naroda

Dresden, 30. novembra. Staatssekretär v Reichsfinanzministeriumu Fritz Reinhardt je poročal na otvoritveni seji Reichskammere der Steuerberater, da znašajo davčni prejemki Reicha v računskem letu 1942, 34,7 milijard Reichsmark. K temu se prštejejo še odplačilo 8 milijard razdolžitvenega davka od poslopij in upravni dohodki; vojni prispevek občin in ostali redni prejemki znašajo 26 milijard. Tako je bil krit proračun Reicha v višini 68,7 milijard Reichsmark z rednimi prejemki.

ZRCALO ČASA

V uvodnem članku »Tasviri Efkiare« je podrtan pomen nemške zasedbe egejskih otokov. Uganka bo ostala, zakaj niso mogli Angleži preprečiti osvojitve otokov. Vse se da razložiti samo z angleško brezbriznostjo.

Namestnik ministrskega predsednika Atlee je priznal v nekem odgovoru v Spodnji zbornici, da bolesto občutijo zgubo tamkajšnjih posadk in dragocenih položajev. Badoglijevi Italijani niso izpolnili pričakovanj in niso bili v pomoč britanskim operacijam.

Med prebivalstvom Bengala se je razširila izvanredno težka epidemija malarije, poroča posebni dopisnik »Timesa« iz Dacca.

Minister za narodnostno obrambo, Maršal Graziani je izdal naredbi, po kateri bo urejena ustanovitev vojnih sodišč. Posebno vojaško sodišče s sedežem v Cremoni pa bo ustanovljeno za obsodbo posebnih vojnih zločincev, ki so bili kakorkoli v zvezi z izdajstvom Badoglija.

V četrtek so pariške jutranje izdaje poročale o zastrahovalnem napadu na Toulouse, število žrtev je zelo visoko.

V sredo se je na zasedanju tako zvanega parlamenta francoskih disidentov v Alžiru pritožil de Gaulle, da komiteja tudi prijateljske vlade nečejo priznati. Komitè se nahaja zaradi tega pred velikimi težavami.

»Times« priznava v nekem članku: »Nemški delavec ima najboljše prehranjevalno podlago izmed vseh delavcev«.

V nekem članku londonskega lista »Daily Mail« pravijo med drugim: »Najbolj značilni pri italijanskem vojnem pohodu je, da storimo vedno samo to, kar pričakujejo Nemci. Doslej nismo mogli izvršiti ničesar, česar ne bi bil sovražnik pred tem domneval ali vedel«.

Deseta flotila italijanskih brzih čolnov je zopet pripravljena za akcijo, tako so v četrtek objavili v Benetkah. Nadaljevala bo boj ob strani nemške oborožene sile.

12.000 angleških rudarjev v Blidworthu na Angleškem je v četrtek zvečer začelo stavkati. Stavko označujejo kot čin protesta proti neki sodbi županstva, ki je obsodilo dva rudarja na zaporne kazni, ker sta se branila plačati denarne kazni, ki so jim bile naložene zaradi zanemarjanja domobranske dolžnosti.

Litvanski časopis »Zemaitis Žemė«, ki izhaja v Telšiu, piše med drugim: če trde boljševiški propagandisti v Moskvi, da upajo Litvanci, Letonci, Estonci in Kareljanci v osvoboditev od suženjstva in v »sonce« Stalina, je resnica čisto drugačna. Niti enega kmeta ni, ki bi čakal na povratek boljševizma.

»Corriere della Serra« izpodbija trditve anglosaksonske propagande, da baje južnoitalijansko prebivalstvo pozdravlja preselitev v daljnje dežele, in poudarja, da gre pri tem za posebno izselitev, pri kateri naložijo na ladje delavce, ne da bi ti poznali svoj cilj, svojo usodo ali delo, ki se jim bo v bodočnosti naložilo.

V indijskih premogovnikih je s takojšnjo veljavo odredeno delo žen, kakor pravi neka objava britansko-indijske vlade. Objava utemeljuje ta korak s tem, da mora Indija dobaviti še več premoga za oboroževalno industrijo.

60.000 človeških življenj je bilo žrtev kolere samo v indijski provinci Bengalom od 10. julija t. l., kakor poroča dopisnik lista »Times« v Kalkuti. 60 do 70 odstotkov vseh po koleri okuženih ljudi je umrlo.

Kakor javljajo iz Neaplja, je zahtevalo 21 italijanskih delavcev od britansko-ameriških zasedbenih oblasti kruha za svoje rodbine. Postavili so jih pa pred neko britansko-severnoameriško vojno sodišče, ter jih kot puntarje obsodili na smrt in ustrelili.

Potres v Turčiji je, kakor poroča radiododajna postaja v Ankari, zahteval nad 1000 mrtvih. Vlada je poslala poseben pomočni vlak v razdejano ozemlje.

Ob sodelovanju nemških in francoskih policijskih uradov se je posrečilo zapreti atentatorja, ki sta pred nekaj tedni umorila v Parizu predsednika dr. Ritterja, nemškega vodjo francoske delovne službe v Nemčiji. Sta to dve osebi, od katerih je eden, ki je oddal smrtno strelo, žid.

Moslemsko vseučilišče Al Azhar v Kairu je bilo po sovjetski vladi obveščeno, da je bil izvoljen nov Mufti za sovjetsko Rusijo s sedežem v Taškentu. Moslemska univerza pa se je branila priznati volitev.

Po približni cenitvi letošnje svetovne proizvodnje zlata znaša ta nekaj manj kot 900.000 kg; doslej najvišje stanje, to je čez 1,2 milijonov kg je bilo doseženo leta 1940.

Anglo-amerikanski teroristični režim

Lizbona, 30. novembra. Bivši sotrudnik de Gaulle, general Lelong, je pobegnil na Portugalsko in v Lizboni dal izjavo, da Angleži in Amerikanci ravnaajo s Francozi v Afriki kot s sužnji. Angleži in Amerikanci in sedaj tudi še Sovjeti dobesedno izropajo francoska posestva, pri čemer je nepopisna brutalnost angleških in ameriških generalov ter komunističnih agentov napram francoskemu prebivalstvu.

Verlag und Druck NS-Gauverlag und Druckerel Kärnten GmbH, Klagenfurt — Verlagsleiter Dr. Emil Heitjan (im Wehrdienst). — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. — Zusatzt. Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Sovjeti potrjujejo teritorialne zahteve

Jasne formulacije v Moskvi — Zahvala anglosaških plutokratov malim sotekačem

Stockholm, 30. novembra. Sovjetski tisk objavlja debelo tiskano novo izjavo glede zahtev do baltskih držav, Poljske, Finske itd. To se je zgodilo v obliki članka kot odgovor na sporočilo angleško-sovjetskega parlamentarnega komiteja v Londonu, po katerem bo Sovjetska zveza itak prejela kot prvi obrok zapadne meje iz l. 1941. Zlasti poudarjajo zahtevo po Vzhodni Poljski in predložujejo londonskim Poljakom v pregnanstvu, da nimajo nobene pravice na ta ozemlja, ki so jih svoječasnno zatirali. Neko nadaljnje moskovsko pojasnilo napoveduje zahtevo, da se ustanovijo predboljševiške senčne vlade v vseh evropskih državah. Izjavljajo, da se v »novi« Evropi seveda ne smejo zopet pojaviti tiste gnusne vlade, ki so pred vojno sodelovale z Nemčijo in hkrati kazale Sovjetom nasprotno mišljenje.

Moskovske formulacije so dovolj jasno

sestavljene, da se iz njih spozna, da ni mišljena samo londonska »Poljska vlada«, ampak sploh vse prejšnje evropske vlade, ki imajo na grbi kakšne grehe v sovjetskem smislu. Vsem tem napovedujejo že sedaj, da bo konec demokratske slave, kakor hitro pride sovjetska vlada do oblasti nad Evropo.

Severnoameriški državni podtajnik Berle potrjuje k temu v govoru pred neko ložo v Zedinjenih državah, da »vlade v pregnanstvu« ne bodo imele veliko več govoriti v primeru, da se vrnejo v svoje matične države. To je zahvala plutokratov vsem tistim, ki so jim tako vro služili kot statisti in dali na razpolago svoje zaklade zlata ter ladje, svoje državne pečate in podpise. Zamorci sedaj lahko gredo, boljševiki bodo prišli, samo da morajo za ta primer ustvariti še pogoje. In teh pa nikoli ne bodo dobili v roke.

Sovjetsko mostiče ob Dnjepru odstranjeno

Sovjeti so včeraj pri Kremenčugu zgubili 112 oklopnjakov — Več vasi osvojenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 26. novembra objavilo:

Ob mostišču pri Nikopolu in v velikem loku Dnjepra smo bistveno zavrnili napade Sovjetov v srditih, do teme trajajočih bojih. Na vdornem mestu jugozahodno od Kremenčuga se vrše še vedno živahni boji. Sovražnik je zgubil tam včeraj 112 oklopnjakov. Od teh jih je odstrelil 54 samo težki 656. polk lovcev na oklopnjake, ki ga vodi Oberstleutnant d. R. pl. Jungenfeldt. Poseben uspeh je imel pri tem Leutnant Kretschmer, ki je s svojim jurišnim topom uničil 21 sovražnih oklopnjakov. S tem je ta polk uničil v zadnjih štirih mesecih 654 oklopnjakov in 610 topov.

Pri Čerkasiju, v prostoru zapadno od Kijeva in pri Korostenu so se izjalovili številni sovražni napadi. Z lastnimi nasprotnimi napadi smo ugonobili več sovražnih oddelkov, odstranili eno sovražno mostišče na tej strani Dnjepra in pripeljali pri tem več sto ujetnikov.

V prostor pri Gomlu še trajajo hudi in premenljivi boji v nepregledni pokrajini med Dnjeptom in Pripjetom. Mesto samo, ki je že dalje časa bilo v prednji bojni črti, smo po popolnem porušenju zapustili. Poskuse Sovjetov, da bi razširili mesto vdora severozapadno od Gomla, smo v težkih bojih preprečili in uničili z nasprotnim napadom sovražne oddelke, ki so bili vdrli.

Severozapadno od Nevla so naši grenadirji, nadaljujoč svoj po strmoglavnih letalnih učinkovito podprti napad in stalno odvrčajoč močne nasprotna napade, vrgli sovražnika zopet iz več vasi in odstrelili deset oklopnjakov.

Na fronti ob Ledenem morju so nemški lovski letalci in protiletalsko topništvo zračnega orožja odbili napad sovražnih letalskih sil in uničili 32 izmed napadajočih 95 sovjetskih letal.

Na južnoitalijanski fronti tudi včeraj ni bilo nobenih pomembnih bojnih dejanj. Skupine britanskih bombnikov so v pretekli noči izvršile zastrahovalni napad na Frankfurt am Main in Offenbach. Tudi na več drugih krajev v ozemlju ob Rheinu in Mainu so odvrgle bombe. Pri teh napadih in nad zasedenimi zapadnimi ozemlji smo po še nepopolnih poročilih sestrelili 25 britansko-severnoameriških letal.

Nemška letala so v noči na 26. november napadla cilje v Londonu in Doveru.

Bolgarska armada je bolje opremljena kakor kdaj koli

Sofia, 30. novembra. Bolgarski uradni list »Dnes« se bavi v nekem članku z bolgarsko armado in poudarja, da je danes bolje opremljena kakor kdajkoli. Dobro izvežbana in opremljena z najmodernejšimi orožji, je bolgarska armada faktor, s katero je treba računati. Je še tudi nekaj drugega, kar daje bolgarski armadi vrednost in moč, to je edinstvo in svoboda bolgarskega naroda, za katero se bo armada, če je treba bojevala.

„Sveta zveza z Nemčijo“

Sofija, 30. novembra. Sobranje je v pokovski seji zaključilo v prisotnosti ministrskega predsednika in zunanjega ministra razpravo o odgovoru na prestolni govor. Poslanec Strundjoff je poudaril, da veže Bolgarijo z Nemčijo sveta zveza. Nemčija

Nemški grenadirji.

Njegova odločnost v boju in njegova volja do zmage sta danes ravno tako nezlomljena kot v začetku vojne. (Bilder: Hoffmann [2])

Vprašanje grenadirjev...

Tovarištvo v jeklenih nočeh / Spisal Kriegsberichter Robert Hessenbruch

PK. Grenadirji! Ta skromna beseda uteleša pojem nemškega vojaštva, ne kot merilo proti ostalemu orožju, marveč je v tem izraženo najvišje žrtvovanje vojaka poedince. Borba proti viharju z Vzhoda ne divja samo v žariščih dogajanja, trdo in neizprosno se vodi tudi v odsekih fronte o katerih se le včasih govori.

Častnik:

Bilo je malo pred odhodom udarne čete. V večernem mraku je prišla kuhinja k prednjim vrstam in z njo je prispela tudi pošta. Mladi poročnik iz Moselske pokrajine je sedel v svojem bunkerju, zatopljen v pismo z doma. Jec ob reki Mosel, kmalu bo trgatav.

Sli prihajajo in odhajajo, dana so zadnja navodila za podvzetje v prihajajoči noči. Razdeljevalec pošte poda poročniku še zavojček. »Pozneje!« meni on, ter odhiti k svojim grenadirjem.

Pionirji kažejo pot skozi minska polja in žične ovire. Za njimi se napote udarne čete, dolga vrsta, s poročnikom na čelu. Nekoč — živo so mu tisti dnevi pred očmi — se je plazil s svojimi dekli iz HJ v mladostnoveseli igri po pokrajini. Sedaj se je mladostna težnja za slavnimi dejanji spremenila v sveto resnico, zaupali so mu življenje nemških vojakov.

Kadar zažare rakete, se hitro spuste močje v trstje, mokro od dežja. Zareči izstrelki strojnic frče sem in tja. Bili so že blizu sovražniških postojank, ko se pojavi močvirje; grenadirji so se s trudom prebili.

Kako dolgo so že na potu? Niso vedeli. Čutili s le utripanje žile, pot jim je tekel s čela. Poročnik je razvrstil skupine, vse je prelezel in dal zadnja povelja za vdor v jarke boljše-vikov. Na vzhodu nebesnega svoda je prodir prvi soj temo noči: šest ur torej že traja to najskrajnejše napenjanje živcev in moči. Kar je sedaj sledilo, je bilo delo-trenutkov. Fronta se je prebudila k divjemu življenju, na obeh straneh so streljali iz vseh cevi. V sovražnem jarku pa so se borili naši grenadirji...

Nato je prišel ukaz »zbori!« Kratko povpraševanje: Ali so vsi tukaj? Poročnik manjka! Zaman je bilo vse iskanje, ki so ga opravili kljub pomnoženemu sovražnemu ognju. Tako so se vrnili grenadirji brez njega, žrtvoval se je za svoje moštvo.

Naloga udarne čete je bila izvršena, položaj v neočistnem delu sovražnega odseka razjasnjen. V nekem bunkerju pa je ležal na mizi neodprt zavojček iz domovine.

Podčastnik:

Bil je vodja neke udarne skupine tega podvzjetja. Skok v široki in globoki jarek sovražnika je uspel. Bežeče straže so bile pobite z ročnimi granatami in ognjem strojnih pištol, nekoliko sovražnih strojnic je bilo s posadko vred izločenih iz borbe.

V vročem boju se spodtakne narednik čez boljše-vika, ki se je vlegel plosko v dno jarka. V borbi moža proti možu mu je uspelo prema-

gati vojaka, ga zavleči preko roba jarka in odvesti s sabo.

Mračilo se je že, ko je stal narednik pred poveljnikom. Obraz umazan, zlepljeni lasje mu vise zmurni v čelo, toda poročal je z žarečimi očmi.

Moštvo:

V taki noči se izkaže tovarištvo najgloblje, brez govorjenja, same z dejanji. Dan za dnem, noč za nočjo bdijo naši grenadirji ter se bore proti sovražniku, ki zna izrabiti naravne nagone svojega ljudstva ravno v boju na položajih.

Grenadirji iz pokrajin ob Rheinu, Mosli, iz Posarja in Westfalske tvorijo v tej stotnji posebno trdno skupnost. Tovariši in prijatelji so, vedo, kje kateri stanuje in vedno znova si pripovedujejo o domačih hribih in dolinah, poljanah, gozdovih.

Tako je bilo tudi ta večer pred odhodom udarne čete. »Ali si dobl pošto, kako je doma?« misli vojakov hite v domovino, medtem ko se pripravljajo za močno borbo. Iz domovine je prihajala moč v njihova srca.

Kaj je tovarištvo? Vprašajte njega, mladega vojaka, ki zadene na ramo ob rovu sovražnega jarka ležečega, v nogo ranjenega tovariša ter ga med točo iz sovražnih strojnic in metalcov granat s težavo prenese k lastnim vrstam! Vprašajte grenadirja, ki je zaostal pri tovarišu, kateri je v prasketanju strelav in v slepeči svetlobi raket izgubil smer in ki se je vsled težkega napora onesvestil. Vprašajte grenadirja, kateri so se komaj vrnili iz divjejoče borbe, pa se v svitu zgodnjega jutra zopet odpravljajo, da poiščejo poročnika in pogrešanega tovariša. Slednjega so našli, toda njihov najboljši tovariš, poročnik se ni več vrnil.

In za to se bore!

»Starši borci z Vzhoda, kakor tudi mladi grenadirji vedo, zakaj se bore: branijo domovino perdo boljše-vizmom na čegar pretresujoče sledove so naši vojaki pri pohodu v teku dveh let vedno znova naleteli.

Ujetnik, katerega so privedli naši vojaki, je nek mož iz Kasakstana, ki niti ni obvladal ruskega jezika. Če zremo v obličje tega po Sovjetih posurovelega človeka, je razumljivo, da se tudi rusko prebivalstvo plašno umakne pred temi, mnogokrat liki medved raščeni postavitimi. In ti prebivalci stepe naj bi vkorakali, po Churchillovih in Rooseveltovih sanjah, v našo domovino — nikoli!

Zato prelivajo sinovi Nemčije svojo srčno kri, toda oni niso mrtvi, vedno bodo med nami. Preko časa in prostora se pa dviga iz groma in požara vojne mit nemškega grenadirja.

Prijatelji Sovjetov v sovjetskem raju

„Edinstveno na svetu“ — Brez upa, da bi preživel...

Medtem ko skuša vse angleško in ameriško časopisje dopovedati svojim ljudstvom in svetu, kako humani, socialni, krščanski in demokratični so postali Sovjeti s Stalinom, »očetom svojih ljudstev« na čelu, objavlja najpomembnejši angleški politični list »Nineteenth Century and After« članek o sovjetskih prisilnih delavskih taborih, ki tej propagandi kar stoodstotno nasprotuje, pa čeprav hoče vzbuditi vtis, da v njem opisana dejstva v nekem oziru občuduje. Zato pa tembolj učinkujejo ta dejstva, ki se popolnoma ujemajo z našimi objavami, kot hladno, cinčno potrdilo vseh poročil z nemške ali katerekoli ostale sovjetom sovražne strani, katere mi že leto dni objavljamo kot svareče opozorilo.

Glavni urednik »Nineteenth Century and After« piše v zadnji izdaji lista o Sovjetski zvezi med ostalim sledeče: Vzhodno od poljske meje je druga kultura kot zapadno. Ne bomo razpravljali, katera je boljša, marveč ugotoviti hočemo samo osnovno razliko. Sovjetska Rusija se je namenoma odrezala od ostalega sveta. V notranjosti svojih mej je hotela ustvariti »idealno« človeško družbo in zato izločiti vse tuje vplive in vzeti lastnim državljanom možnost primerjanja. To izolacijo je deloma prekinila vojna.

Čeprav je material še pičel, si vendar že lahko ustvarimo sliko o ruskem življenju pod Stalinom. Danes vidimo delo ruske zunanje politike. Oblast ruske sovjetske države sloni na treh glavnih temeljih, na NKWD (prej GPU), vojaški vojni sili in delavskih taborih. Slednji so edinstveni na svetu. V njih se nahajajo močje in žene, ki so bili obsojeni zaradi kakršnihkoli resničnih ali neresničnih političnih prestopkov na prisilno delo v teh taborih. Navadno se glasi obsodba na osem let. Toda ker se ta lahko avtomatično obnovi nima žrtev veliko, ali sploh nobenega upanja, vrniti se v družbo, ako bi ta leta prisilnega dela res preživela. Pogoji pod katerimi morajo jetniki živeti, so taki, da sploh ne obstaja upanje, da bi preživel ta leta. Višino števila teh jetnikov cenijo različno. Gibalo se je med desetimi in 18 milijoni. Števila delavskih taborov pa raste v tisoče. Nahajajo se v obširnih, nepristopnih pokrajinah, kjer je vsak beg izključen. Sovjetska republika ima torej tukaj ogromno prostornino premičnih delovnih moči, katere uporabljajo za mnoga dela kot gradnje prekopov, cest, letališč. Najmanjši politični prestopki ali tudi najmanjši sum zadostuje in že mora prebiti človek ostaneke svojega življenja v teh taborih. Način strahovanja so brez primere. Redke so v Sovjetski Rusiji družine, ki ne bi imele v takem taboru očeta, sorodnika ali prijatelja. Skoraj vsak odrasel

človek ve, da lahko pride vsak čas na vrsto. V njegovi tovarni so morda nemiri ali nedostatk v proizvodnji, in če ga že osebno ne zadene krivda, lahko postane žrtev upravnega prisilnega sistema, ki učinkuje kolektivno kot tudi individualno.

Kakšno stališče zavzema sovjetsko prebivalstvo proti temu sistemu, označuje dejstvo, kako se vedejo n. pr. sodelavci z ženo žrtve. Od trenutka, ko je bil mož odveden, ravnaajo z njo posebno obzirno, jo odslej priznajo za svojo ter je vzvišena nad sumom, da je morda uradni ogleduh. Pod sovjetskim despotizmom pa je tak duh skupnosti, za kar se ne najde vzporednice v nobeni drugi deželi. V notranjost dežele niso zavlekli samo Balte. Poljake in Besarabce, marveč tudi Ruse iz enega dela Sovjetske zveze v drugi. Zelo verjetno se glasi, da znaša njih število devet milijonov.

Gospodarska in politična presoja je pri tem zmedena. Ukrajinski nacionalizem je splahnel. Mlajši rod tega sploh več ne pozna. Toda Stalinu ni uspelo rešiti ukrajinskega vprašanja, vprašanja narodne skupnosti nad 40 milijonov prizadetih državljanov. Glavni vzrok, da so Sovjeti zahtevali nekdanjo poljsko pokrajino Vzhodno Galicijo zase, ki niti v carski dobi ni pripadala Rusiji, je, ker ima ukrajinsko prebivalstvo. Stalin ne trpi obstoja specifično neznačne ukrajinske družbe izven sovjetskih mej.

Obsežni nemiri so v Sovjetski zvezi, nemiri naraščajo med mnogimi milijoni kmetov, ki žive v pregnanstvu, ki si žele domov. Tudi je tam skrajna gospodarska beda. V poedinah predelih je celó lakota, toda armada mora biti za vsako ceno prehranjena. Obnova, to je beseda, ki v Angliji le malo pove, v Sovjetski Rusiji pa ogromno. Današnji sovjetski državljani pričakuje boljše življenje, to se pravi med drugim tudi malo več prostosti, brez katere je boljše življenje nemogoče.

Sovjetski komisar, eden izmed mnogih tisočev zločinskih Stalinovih čuvajev sužnjev, hladnih, okrutnih, prekanjenih, voljno orodje židovsko-boljševiških izkoriščevalcev in vladarjev sveta.

Tag und Nacht wird mit lieberhafftem Fleiß an den Vorbereitungen zur Vergeltung gearbeitet — England hat uns hassen gelehrt

Unterdess sind wir nach allen Kräften bemüht, mit den Schrecken des feindlichen Luftterrors fertig zu werden. Eine ganze Nation ist an der Arbeit den schmerzgeprüften Städten darüber hinwegzuhelfen und es gelingt immer wieder. Hier zeugt sich eine Volkshörigkeit und ein Sozialismus der Tat die höchste Bewunderung wert sind. Ich war in den letzten Tagen ununterbrochen mitten unter dem Volk von

Bei der künftigen Entwicklung zu einer stärkeren Betonung der pflanzlichen Kost spielt neben der Kartoffel das Brot die entscheidende Rolle. Daher muß die Brotgetreidefläche erhalten bleiben. Die größeren Anbauflächen bei Hackfrüchten, Olsaaten und Gemüse dürfen keinesfalls auf Kosten des Brotgetreides gehen, sondern sind dort herzunehmen, wo Pflanzen angebaut werden, die nur mit einem geringen Prozentsatz oder gar nicht an der Marktleistung beteiligt sind — hier also auf Kosten des Futtergetreidebaues. Trotz den großen Erfolgen im Ölfruchtbau muß der Anbau wiederum um rund 100.000 Hektar steigen. Denn je länger der Krieg dauert, desto mehr sind wir beim Fett auf unsere eigene Erzeugung angewiesen. Haben wir in den letzten Jahren die Gemüseanbaufläche stark vergrößert so kommt es jetzt weniger auf flächenmäßige Ausdehnung als auf die Intensivierung des Anbaues an. Der jetzige Stand der Gemüseanbaufläche muß unter allen Umständen gehalten, im Vor- und Nachbau noch gesteigert werden. Der Obstbau hat unter dem vergangenen strengen Winter sehr gelitten, er soll durch die neuen Methoden des Niederstamm-Obstbaues in stärkstem Maße wieder ausgebaut werden. Trotz den Erfolgen beim Ölfruchtbau stellt die Butter unsere wichtigste Fettquelle dar. Die Anstrengungen der Erzeugung konnten in größtem Umfange durch den Aufbau praktischerer pflegerischer Maßnahmen (Milchkontrolle, Gärfutterbau usw.) unterstützt werden. Für die Zukunft bleibt entschei-

Die Aufrechterhaltung der Schweinebestände ist eine der dringendsten Forderungen, die die Führung der Ernährungswirtschaft an das deutsche Landvolk stellt. Sie hängt aufs engste mit der Ausweitung der Futterbasis und den Eingriffen in Rinderbestände zusammen. Augenblicklich bedeutet das Schweineablieferungs-Soll für das Landvolk eine große Sorge. Nach der von der deutschen Landwirtschaft trotz aller Schwierigkeiten erfüllten Forderung nach Aufstockung der Schweinebestände entsteht auf Grund der veränderten Lage durch die Kartoffelernte die Frage, wie die aufgestellten Schweine satt gemacht werden sollen. Denn darüber besteht kein Zweifel: bei der Ablieferung stehen die Speisekartoffeln an der Spitze selbst wenn der Futtervorrat zu gering werden sollte. Es ist immer noch leichter, unreife Schweine abzuschlachten, als zusätzliche Schweine aus dem Boden zu stampfen, wenn die Futtergrundlage eine höhere Schweinemast erlaubt. Die in diesem Jahre erstmalig auferlegten Aufbringungsauflagen zeigen dem einzelnen Hof, welche Mindestleistung das Reich von ihm fordert. Im übrigen sollte sich niemand an althergebrachte Gewohnheiten der Schweinemast klammern, ohne zu bedenken, daß es auf diesem Hof noch zusätzliche Futterquellen gibt. Eine davon ist zweifellos die Einschränkung der Kleintierhaltung, denn es ist im fünften Kriegsjahr sicherer, eine durch die Fleischkarte gegebene Ration zu erfüllen, als Geflügel, Enten, Kaninchen zu mästen usw. Weitere Möglichkeiten, zusätzlich Futter zu gewinnen, bestehen in der schon erwähnten Umstellung der Masttechnik durch Ersatz von Kartoffeln, von Futter-Zuckerrüben bzw. Zuckerrüben. Vom Frühjahr an gibt es ausreichend Grünfutter für die Schweinemast und außerdem ist wohl mancher Zentner Hafer zugunsten der Schweine den Pferden zu entziehen. Die naturgemäß nicht ausreichenden Zuteilungen an Düngemitteln müssen im Interesse der Gesunderhaltung unserer Böden durch den im Betrieb anfallenden landwirtschafts-eigenen Dünger ergänzt werden, der besonders pfleglich zu behandeln und richtig zu verwenden ist.

Oberbefehlsleiter Backe schloß seine grundlegenden Ausführungen mit folgenden Worten: „Deutsches Landvolk! Geh nun wieder an deine Arbeit, denke an deine Männer, Brüder und Söhne draußen an allen Fronten, die den schwersten Kampf, der bisher um das deutsche Schicksal geführt wurde, mit beispielloser Opferbereitschaft tragen. Wahre jede Kleinmützigkeit, Engherzigkeit und Schwäche ab, denke daran, daß du einmal mit Stolz vor deine Kinder treten willst, um ihnen zu sagen, unter welchen Leistungen und Opfern dieser Krieg gewonnen wurde. Die bisher in der Erzeugungs- und Ablieferungschlacht erreichten Erfolge sind einmalig und werden in der Zukunft ihren Lohn finden. Die Anerkennung, die der Führer unserer Arbeit gezollt hat, ist unser Stolz, bedeutet aber zugleich auch eine Verpflichtung, noch mehr und noch entschlossener für die kommenden Aufgaben einzustehen. Das Landvolk war immer stolz darauf, dem Führer die besten Sturm- und Schützenbataillone gestellt zu haben; der Führer kann sich auch, wie bisher, auf sein Landvolk verlassen!“

vn. Madrid, 30. November. (Eigenbericht.) Die USA haben den Ehrgeiz, nicht nur das wirtschaftliche, sondern auch das politische und militärische Zentrum der Welt nach dem Krieg zu werden, um lassen keine Gelegenheit vorbegehen, um dies nachdrücklich zu demonstrieren. Sämtliche Politiker, Zeitungsschreiber und sonstigen politischen Agenturen sprechen jetzt, wie sich „Arriba“ aus New York kabeln läßt, von der Bildung des „alliierten Rates“ der die großen Entscheidungen über den Neuaufbau der Welt — sprich: über ihre Amerikanisierung und Bolschewisierung nach dem in Nordafrika vorerzählten Vorbild — fällen soll. London wird nun dem Komitee für europäische Angelegenheiten abgespeist, das jedoch, wie ausdrücklich betont wird, nur noch beratende Funktionen behält. Roosevelt würde sich für den Fall, daß er bei den Präsidentschaftswahlen 1944 „aus verschiedenen Gründen innerpolitischer Art“ nicht mehr kandidiere, sich zum Präsidenten dieses Rates der Vereinigten Staaten ernennen lassen und damit wie die Berichterstatter selbst zugeben, „das, was er an nationalem Einfluß innerhalb

Über die Form der zukünftigen Welt hat sich Roosevelt angeblich mit Churchill und Stalin bereits geeinigt. Da er selbst, so heißt es in dem Bericht des spanischen Korrespondenten, während seiner nun 12 Jahre dauernden Regierungsperiode den Segen einer konstanten Verwaltung kennengelernt habe, erhebe er jetzt keine Einwände gegen Churchill, der „in der neuen Welt in jede Ecke einen König pflanzen will“. Präsident Wilson im letzten Krieg war Republikaner, deshalb nahm die Welt nach dem Friedensschluß ein republikanisches Gepräge an. Roosevelt dagegen sieht sich bereits als Kaiser und hat deshalb nichts gegen die Schaffung vieler kleiner von seinen Gnaden abhängiger Könige einzuwenden. Nach dem Wunsch der Völker, der wie es in der Atlantik-Charta so schön heißt, ausschlaggebend für die Regierung eines Staates sein soll, wird genau wie damals, auch jetzt überhaupt nicht gefragt.

Preußens Rüstungsindustrie / Die Förderung durch Friedrich den Großen

Die kriegerischen Taten Friedrichs des Großen, — drei Kriege um die reiche Provinz Schlesien, der letzte gegen eine erdrückend übermächtige Koalition, ein wechselvolles Hin und Her zwischen Niederlagen und mit genialer Strategie errungenen Siegen — sie stehen im Buch der europäischen Geschichte. Denn diese Kriege und ihr Ausgang waren entscheidend für die Gestaltung Europas.

Die Historiker haben sich darum alle Mühe gegeben, die damaligen Vorkommnisse bis ins kleinste klarzustellen, aber um einen Punkt haben sie sich verhältnismäßig sehr wenig gekümmert, und das ist die Frage, wo Friedrich die Bewaffnung seines Heeres hernahm. Es ist daher sehr verdienstlich, daß Dr. Paul Rehfeld in »Forschungen und Fortschritte« es unternimmt, auch diese Seite der damaligen Ereignisse zu beleuchten.

Noch der Große Kurfürst hatte seinen ganzen Kriegsbedarf aus dem Auslande beziehen müssen, und auch unter Friedrich Wilhelm I., dem Vater Friedrichs II., war das Ziel der damaligen merkantilistischen Wirtschaftspolitik, möglichst viel auszuführen und möglichst wenig einzuführen, noch keineswegs erreicht. Das lag nicht nur an dem stark gestiegenen Bedarf für die Rüstung, denn Friedrich Wilhelm I. hatte das stehende Heer in seiner langen Regierungszeit von 30.000 auf 80.000 Mann, also auf fast das Dreifache, erhöht. Es lag auch an dem Fehlen der unentbehrlichen Rohstoffe wie Eisen, Kupfer, Zinn, Blei, Salpeter und Schwefel in Preußen. Die Waffenherstellung trug überdies damals noch rein handwerklichen Charakter. Nur auf dem Gebiet der Uniformen war Preußen autark, denn die Verarbeitung von Wolle und die Anfertigung von Tuchen war in Brandenburg-Preußen ein einheimisches, alteingesessenes Gewerbe. Man führte sogar nicht unerhebliche Mengen von Tuchen aus, so nach Rußland.

Ganz hat sich die völlige Unabhängigkeit Preußens vom Auslande niemals erreichen lassen. So mußte der für die Bereitung des Schwarzpulvers nötige Schwefel stets völlig aus dem Ausland bezogen werden. Nachdem 1717 die Pulvermühle in Spandau in die Luft geflogen war, ließ Friedrich Wilhelm I. ein neues Werk erbauen, in dem zwei Holländer den Betrieb leiteten. Ursprünglich erzeugte man 1600 Zentner jährlich, was aber nicht ge-

nügte, so daß man Posten aus Holland hinzu bezog, manchmal durch die politischen Gegner behindert, die die Preise künstlich in die Höhe trieben, wenn sie merkten, daß Preußen kaufen wollte. Friedrich II. steigerte die Erzeugung 1746 auf 5000 Zentner jährlich, aber auch das hat im Siebenjährigen Kriege nicht mehr genügt. Um den Salpeter für das Pulver sicherzustellen, gab es königliche Edikte, nach denen sich die Hofbesitzer das Abkratzen des an den Mauerwänden sich bildenden Salpeters gefallen lassen mußten, was besonders für die Gegenden von Magdeburg und Halberstadt wichtig war.

Die Einfuhr der notwendigen Rohstoffe für die Rüstung geschah, da Preußen damals fast ohne feste Straßen war, meist auf dem Wasserwege, der die einzige Möglichkeit bot, Massengüter zu verfrachten. Berlin war in dieser Hinsicht in besonders bevorzugter Lage. Auf dem Wasserwege kam das hochwertige schwedische Eisen für Geschützläufe über Stettin und die Einfuhr von metallenen Kanonen aus Holland über Hamburg. Unter Friedrich Wilhelm I. gab es anfänglich nur eine Stückgießerei und eine Pulverfabrik in Berlin, einige Eisenhütten in der Kurmark, die Kugeln und Bomben für die Artillerie gossen, und einen Kupferhammer und ein Messingwerk bei Eberswalde. Gewehre kamen aus Lüttich,

Handfeuerwaffen und »blankes Gewehr« aus Solingen, Suhl und Zella. Dazu errichtete Friedrich Wilhelm I. noch eine Pulverfabrik in der Jungfernhöhe und eine Gewehrfabrik in Spandau und Potsdam. Man wußte schon damals die Vorteile des Standorts auszunutzen; so befand sich in Berlin das Zeughaus ebenso wie die Artilleriewerkstatt unmittelbar neben dem Wasser.

Im Königlichen Gießhause in Berlin, in dem auch der Guß des Reiterstandbildes des Großen Kurfürsten erfolgte, wurden Kanonenrohre aus Bronze gegossen, zu der das Kupfer aus dem einzigen preußischen Kupferbergwerk in Rothenburg a. d. S. kam. Zinn wurde aus England beschafft, ebenso Blei zu Geschützgeschossen. Man litt sehr am Mangel an tüchtigen Gießern, so daß noch 1756 30 neue Geschützrohre umgegossen werden mußten, weil sie fehlerhaft waren. Immerhin wurden in Berlin und Breslau in den Jahren von 1741 bis 1762 1500 Kanonen, Haubitzen und Mörser gegossen, eine überraschend hohe Zahl. Die Gewehrfabrik konnte, mit einer Belegschaft, die ausschließlich aus Lüttich stammte, 300 Gewehre wöchentlich erzeugen. Nur im Siebenjährigen Kriege überschritt der Bedarf diese Kapazität, meist lag er unter dieser. Bemerkenswert ist jedoch, daß damals die Ausgaben für Geschütze, Gewehre, blanke Waffen, Munition, Monturen und Lederzeug nur 13% der gesamten militärischen Ausgaben ausmachten.

Wie du gehst, so bist du /

Die Psychologen haben versucht, aus der Handschrift des Menschen, aus seinen Handlinien, seinen Zähnen, seiner Ohrbildung oder seiner Nasenform den Charakter zu deuten. Aber auch der Gang des Menschen kann, wie Forschungen ergeben haben, eine Art von Spiegelbild des Charakters sein. Mag man sein Mienenspiel beherrschen können und seine Handschrift verstellen — der Gang ist meistens etwas Unbewußtes und kann dem Kenner mehr verraten, als man selbst ahnt. Nicht umsonst ist der Ausdruck »sich gehen lassen« auf jene menschliche Bewegungsart zurückgeführt, die kaum irgendeiner bewußten Kontrolle unterworfen ist.

Liebe und Ungeduld, Enttäuschung und Erfolge, Mißtrauen und Verzweiflung, Sehnsucht und Sorglosigkeit, Siegeswille und Welfremdeheit — all diese Empfindungen äußern sich irgendwie im Gang eines Menschen, eine Beobachtung, die jeder selbst machen kann. Erst in jüngerer Zeit hat sich die psychologische Forschung mit dieser Tatsache beschäftigt und Erfahrungen gesammelt, die im allgemeinen eine Bestätigung erbrachten, daß der Gang des Menschen ein Ausdruck seiner Persönlichkeit und seiner Veranlagung ist. Freilich spielen hier auch Gestalt und Körperbau des Menschen, die den Gang beeinflussen, eine Rolle, sowie der vielfach nachgewiesene Umstand, daß die Gangart des Menschen bis zu einem gewissen Grade erblich ist. Der Sohn, der dem Vater dem Charakter nach sehr ähnlich ist, wird auch häufig einen ganz ähnlichen Gang haben.

Ein rhythmischer und beschwingter Gang verrät auf den ersten Blick frohe Stimmung und unbeschwerter Lebenslust. So wie das Schwingen ein wenig übertrieben wird und zur Geziertheit ausartet, verrät es den selbstgefälligen und eitlen Menschen. Ein Gang, der bald energisch und zielbewußt ist, um dann ganz plötzlich langsamer und unsicherer zu werden, spiegelt gewisse innere Hemmungen wider und eine gewisse Befangenheit, deren sich der Spaziergänger oft selbst gar nicht bewußt ist. Rennt jemand mit großen, unbedachten Schritten durch das Menschengewühl, bald hier, bald da anstoßend, so zeugt das von Hartnäckigkeit, zugleich

Der Gang — ein Spiegel der Seele — das Schrittmaß des Willensmenschen

aber auch von einem Mangel an Anpassungsfähigkeit, von einem Kopf, der »durch die Wand will«, ohne sich die Möglichkeit eines besseren Weges zu überlegen. Der beherrschte Willensmenschen wird immer eine kerzengerade Richtung einhalten, stets dieselbe mittlere Schrittweite wählen und ein ruhiges gleichmäßiges Tempo anschlagen. Große Schritte verraten vielfach Unbekümmertheit, Trippelschritte wiederum lassen auf ein vorsichtiges berechnendes Wesen schließen. Gesellen sich jedoch zu einem auffallend kleinen Schrittmaß eine gebeugte und mangelhafte Haltung, so haben wir einen zu Angstzuständen und Erregbarkeit neigenden Menschen vor uns. Der richtungslose, schleppende Gang deutet auf den Enttäuschten und Mutlosen hin, die nach vorne gebeugten Schultern verraten den Melancholiker, der stets eine unsichtbare Last mit sich herumzuschleppen scheint. Wem das Herz schwer ist — der kann nicht leichtfüßig sein. Und so ist der Gang nicht nur ein gewisses Spiegelbild des Charakters, sondern auch der Ausdruck der augenblicklichen seelischen Stimmung.

Wußten Sie schon ...

...daß die Eskimos die stärksten Esser sind? Die Kälte zwingt in der kalten Zone die Menschen, den Wärmeverlust des Körpers durch um so reichlichere Nahrungszufuhr aufzufüllen.

...daß Maria Stuart die Gattin des bayerischen Herzogs Ferdinand, eines Bruders Herzog Wilhelms V., werden sollte, der ihr jedoch die schöne Tochter eines einfachen Rentmeisters vorzog?

...daß ein einziger moderner Titelvorspann im Film bei hochkünstlerischer Ausführung 500 bis 700 Arbeitsstunden erfordert?

...daß in der modernen medizinischen Plastik der verlorengegangene Daumen durch eine Zehe ersetzt werden kann?

...daß das Türmerstübchen im Wiener Stephansdom nur über eine riesige Wendeltreppe zu erreichen ist, die sich aus nicht weniger als 354 Stufen aufbaut?

...daß bei Schlangengiften schon sechs Milligramm den Tod bringen können?

Unser SCHATZKÄSTLEIN

Goethe:

FAUST

Du flehst eratmend mich zu schauen,
Meine Stimme zu hören, mein Antlitz zu sehn;
Mich neigt dein mächtig Seelenflehn,
Da bin ich! — Welch erbärmlich Grauen
Faßt Übermenschen dich! Wo ist der Seele Ruf?

Wo ist die Brust, die eine Welt in sich erschuf
Und trug und hegte, die mit Freudebeben
Erschwoll, sich uns, den Geistern, gleich zu heben?

Wo bist du, Faust, des Stimme mir erklang,
Der sich an mich mit allen Kräften drang?
Bist du es, der, von meinem Hauch unwittert,

In allen Lebenstiefen zittert,
Ein furchtsam weggekrümmter Wurm?
(Erdegeist)

*

In Lebensluten, im Tatensturm
Wall' ich auf und ab,
Webe hin und her!
Geburt und Grab,
Ein ewiges Meer,
Ein wechselnd Weben,
Ein glühend Leben,
So schaff' ich am sausenenden Webstuhl der Zeit

Und wirke der Gottheit lebendiges Kleid.
(Erdegeist)

*

Wenn Ihr's nicht fühlt, Ihr werdet's nicht erjagen,

Wenn es nicht aus der Seele dringt
Und mit urkräftigem Behagen
Die Herzen aller Hörer zwingt,
Sitzt Ihr nur immer! leimt zusammen,
Braut ein Ragout von andrer Schmaus
Und bläst die kümmerlichen Flammen
Aus Eurem Aschenhäutchen 'raus!
Bewundrung von Kindern und Allen,
Wenn Euch darnach der Gaumen steht;
Doch werdet Ihr nie Herz zu Herzen

schaffen,
Wenn es Euch nicht von Herzen geht.
(Faust)

*

Kein Weg! Ins Unbetretene,
Nicht zu Betretende; ein Weg aus Unbetenem
Nicht zu Erbittende. Bist du bereit? —
Nicht Schlösser sind, nicht Riegel

wegzuschieben,
Von Einsamkeiten wirst umhergetrieben,
Hast du Begriff von Öd' und Einsamkeit?
(Mephistopheles)

*

Der Schlüssel wird die rechte Stelle wittern,
Fol' ihm hinab, er führt dich zu den Müttern.
(Mephistopheles)

HEIMAT

Wald, Wiese und Feld,
leuchtende Welt,
Hügel sanft und klar,
Gipfel und Kar —
Heimat.

Ein Bach und ein Steg,
ein zerschundener Weg,
drauf spielend ein Kind —
in den Ästen der Wind —
Heimat.

Leis ruft im Baum,
ein Vogel im Traum,
ein Mädchen singt,
daß im Tann es klingt —
Heimat.

Tief wie ein See,
ein stilles Weh,
im Herzen mir,
Du Land, nach dir —
Heimat.

Bertl Petrei.

Der Bäcker von Limburg / Von Wilhelm Schüller

In Limburg kam ein Bäcker zur Franzosenzeit dazu, im Zorn der alten Griechen und nackten Leibes ein Held zu werden. Er wohnte jenseits der Lahn bei seinem Backhaus und war ein stakiger Kerl mit schweren Knochen, der sich selbst seiner Wanderschaft als Junggeselle bescheiden bei seinem Handwerk hielt. Wie der im Winter einmal die ersten Wecken aus dem Backofen holte, mochte ein frühes Licht den Marodeuren ein bequemes Frühstück verraten haben. Er hatte gerade den warmen Brötchen mit Kleisterwasser den Glanz auf ihren knusprigen Bauch gestrichen, als ihm ein halbes Dutzend dieser Kerle ins Backhaus brach und sein Gebäck hohnlachend in die Leinensäcke scharrte. Weil sie mit Säbeln und geladenen Flinten besser bewaffnet waren als er mit seinem hölzernen Schieber, so dachte er zuletzt: Was hilft es viel? Sie schlagen und sie schleifen dir die Knochen entzwei und deine Wecken haben sie doch! Nur als sie ihm sein wollenes Kamisol wegnahmen, das an dem Backtrog hing, war er doch wild. Da zogen sie ihm mit Gewalt die Bäckerschürze und die Hosen, selbst noch die Strümpfe aus und jagten ihn hinaus, barfuß mit Hemd und Zipfelmütze in den frostkalten Morgen.

Wie er dann ihrem Hohn entrann, verbleut und blutend, und über die steinerne Lahnbrücke hinauf nach Limburg, lief, war da schon alles voll Geschrei und Schüssen. In alle Häuser drangen sie und plünderten und stachen mit Bajonetten tot, was sich noch wehrte. So schlich er sich im Hemd durchs dürre Gebüsch am Ufer hin und kroch zuletzt in einen Binsensverschlag, den sie da für das grüne Futter im Sommer hatten, und der nun leer war. Da saß er bis zur Helligkeit, sah manches Feuer blutrot leuchten im kalten Nebel und wartete, ob sie ihm drüben das Seinige auch niederbrennen würden. Er war es zwar gewohnt, in dünner Kleidung zu hantieren, auch im Winter; doch so im Hemd auf einem kalten Brett zu sitzen, ob-

wohl die Nebelnässe den frostigen Staub schon klebrig machte, bekam ihm schlecht.

So kam er, als die Schüsse und das Geschrei mit dem hellen Tag nachließen, verfloren und zähneklappernd an die Lahnbrücke zurück und wollte sich nach Hause schleichen. Darüber sahen ihn drei Kerle, die betrunken aus einer Wirtschaft fielen, und jagten mit ihren Waffen hinter ihm her, wie wenn sie einen Hasen aufgestöbert hätten. Er hätte sich noch über die Brücke retten können, trotzdem ihm eine Kugel unterm Arm durchs Hemd fuhr, wenn er den andern Marodeuren nicht in die Flinten gelaufen wäre, die vordem in sein Backhaus eingebrochen waren. Die trieben ihn zurück bis mitten auf die Brücke und zogen ihm zum Hohn auch noch das Hemd aus. Er war auch ohne Kleider immer noch der Bäcker und hatte Furcht, sein Leben zu verlieren; doch wie der große Kerl mit seinen haarigen Gliedern splitter-nackt dastand, sah es schon aus, wie wenn ein großer Wolfshund unter Pinscher geraten wäre.

Und als ihm einer auch noch die weiße Zipfelmütze vom Kopf riß, die als sein Handwerkszeichen den Zorn in Demut niedergehalten hatte, so daß ihm nur der kalte Wind ins Haar fuhr: war es kein Bäcker mehr, der im Winter nackt und frierend auf einer Brücke stand, da war es nur noch ein großes Menschenentier, dem die Verzweiflung die Körperkräfte in Wildheit löste. Das schlug dem Kerl, der sich die Zipfelmütze klaffend über sein Käppi gezogen hatte, so ins Genick, daß es abbrach; und wie ein anderer ihn von hinten anfallen wollte, packte er ihn beim Tornisterriemen und warf ihn über das gemauerte Geländer hinunter in die Lahn. Wie das den Plumps tat und nur noch das schwarze Winterwasser seine Kreise schlug, wo eben noch ein Kopf und ein Paar Stiefel durcheinander gezappelt hatten, bevor es weiter unten mit einem Arm heraufkam und wieder sank: da liefen einige, ihrem Kame-

raden zu helfen, während die andern mit Hetzgeschrei ihn selber hinterher befördern wollten. Doch weil sie in der Wut vergaßen, daß sie nur mit den Waffen stärker waren, und ihn nach Art balgender Buben angreifen wollten: da sah es wirklich aus, wie wenn ein gelber Wolfshund einen nach dem andern von diesen kleinen, schwarzen, betrunkenen Kerlen zwischen die Zähne genommen hätte. Es ging nicht immer gleich beim ersten Griff, einer schlug erst mit dem Kopf hohl an die Mauer, daß nur sein Käppi im Trocknen blieb, und zwei andere verbißsen sich so an ihm, daß sie ihn selber fast mitgezogen hätten, als er den Knäuel über den Rand hinunterwälzte. Einige fanden auch noch Zeit, nach ihm zu schlagen und zu stechen, auch waren alle mit ihren Ketten und Schnallen stachlich genug, sein bloßes Fell mit roten Striemen zu bekratzten, an denen das halbgefrorene Blut in Tropfen hing.

Und schließlich, als er ein halbes Dutzend dieser zappelnden schwarzen Brote in den kalten Backofen hinuntergeworfen hatte und schon müde wurde, mußte ihm auch noch der Zufall helfen, indem eine Schar von Bürgern aus der Stadt heruntergelaufen kam. Die hatten sich mit Stangen, Sensen und alten Waffen wehren wollen und waren doch vor einigen Franzosen davongelaufen, die nun schließend und mit Hetzgeschrei dahinter herjagten. Wie die Bürger jetzt den nackten Bäcker bei seiner Arbeit sahen, und daß die Kerle mit den Tornistern schlecht schwimmen konnten und auch für die andern noch Platz da unten war, und daß es schmachlich von so vielen wäre, vor einigen Flinten davonzulaufen, indessen der eine nackten Leibes wacker stand: da ließen sie die schreienden Franzosen bis auf die Brücke kommen und achteten dann die Schüsse und auch die Bajonette nicht. Und ehe noch der bucklige Ortsschreiber, der auch mit einem Säbel dabei war, den Tatterlächel hätte aufnehmen können für die Ordnung der Obrigkeit, hatten alle Franzosen den Brückensprung getan, und nur weit unten krochen

einige, die sich mit Schwimmen gerettet hatten, wie Ratten aus dem schwarzen Wasser. Die ließen sie fürs erste kriechen; aber wo noch irgendwie die Weiber und die Mädchen schrien, weil einer von den Kerlen im Hause war, da brachten sie ihn rasch heraus ans kalte Tageslicht, und noch viel weiter in die Kälte, so daß in einer halben Stunde Limburg die unbequeme Einquartierung schon wieder losgeworden war.

Dem Wolfshund auf der Brücke war es so warm geworden, daß er die Kleider jetzt leichthin entbehren konnte. Doch wie er sich das Käppi des Franzosen aus dem Dreck aufhob und seine Zipfelmütze davon abzog, sie als das Zeichen seines ehrsamten Handwerks wieder auf den struppigen Kopf zu setzen: da war er auch ohne Hemd und Kleider nur ein Bäcker aus Limburg. Weil der nicht so nackten Leibes auf der Straße bleiben durfte auf die sich schon die Kinder, auch Frauen und Mädchen wagten, mußten sie ihn da zu mehreren in einem dichten Haufen nach Hause bringen, daß nur darüber weg die nackten Schultern und die Zipfelmütze zu sehen waren, daran ein dünner Strich von Blut ihm mitten auf den Rücken hinunterlief.

Gespräch vor der Haustür

Ein sehr begüterter Lord der — es war noch in der Postkutschenzeit — auf seine Güter in Schottland fuhr, kam in das dazugehörige Dorf und traf den Ortspfarrer vor der Tür des Pfarrhauses. Der geistliche Herr ließ das Pflaster ausbessern und beaufsichtigte die Arbeiten.

„Ich finde es höchst lobenswert“, rief ihm der Lord zu, „daß Sie den Weg ausbessern lassen, obwohl es nicht die Straße zum Himmel ist.“

„Die ist es zweifellos nicht, Mylord“, gab der Geistliche zurück, „denn sonst wären Sie bestimmt nicht darauf anzutreffen.“

Karl Lerbs

Novi Kreishaus v Krainburgu je bil otvorjen

Stellvertretender Gauleiter je govoril ob priliki te slovenosti

V četrtek popoldne je Stellv. Gauleiter Thimel izročil novi Kreishaus der NSDAP v Krainburgu v posebnem slavu njegovemu namenu. Kreisleiter dr. Pflegerl je po ubranem muzikaličnem uvodu s pristranskimi besedami pozdravil zlasti Stellv. Gauleiterja kakor tudi predstavnike stranke, države, oborožene sile in tvorce gradbe, ki so prišli na valobilo Kreisa Krainburg. Govornik je v svojem nagovoru opozarjal na zasluge Kreisleiterja Wilhelma Kussa, ki je odinil k vojakom, a se tudi udeležil otvoritvene slovenosti, čegar dejavna pospešitev je omogočila, da so se sedaj dovršila dela te prezidave. Iz stare hiše je nastala nova; njena solidna oprema in čedna izpeljava se mora tem višje ceniti, ko so se morale zaradi po vojni povzročenih razlogov obvladati čisto komaj premagljive težave. Za to, da je delo kljub temu uspelo, se je treba zahvaliti ne v zadnji vrsti zvestemu izpolnjevanju dolžnosti in marljivosti vseh delavcev pri stavbi od arhitekta navzdol do zadnjega delavca. Dr. Pflegerl je izrazil željo, da bi se vsi, ki bodo v bodoče delovali na tem kraju, zavedali odgovornih nalog, ki jih imajo izpolniti ravno v tem Kreisu.

Otvoritveni govor Stellv. Gauleiterja

Zborna pesem in Haydnov cesarski kvartet so bili uvod k otvoritvenemu govoru Stellv. Gauleiterja. »Poočlaščen sem« tako je izjavil Stellv. Gauleiter, »da vam predvsem sporočim pozdrave Gauleiterja, po čegar nalogu izvršim slovesno otvoritev novega Kreishausa. Pred nekaj časa sem že lahko otvoril Kreishaus v Radmannsdorfu, za katerega je tudi bila na razpolago stara, toda sedaj popolnoma prezidana hiša, in veseli me, da lahko sedaj v tej slovesni uri govorim tudi vam. Pri razvoju te hiše imam nek delež s tem, da sem pred nekako več kot enim letom določil staro zgradbo za bodoči Kreishaus der NSDAP v krainburškem Kreisu. Glavni delež pri ustanovitvi pa ima Kreisleiter Kuss, ki mu v imenu Gauleiterja izrekam zahvalo in priznanje za neumorno delo. Govornik je nato razlagal visoko nalogo novega poslopija, ki naj tvori središče Kreisa Krainburg tako za tam službujoče nemške moči, kakor tudi za prebivalstvo, ki je spoznalo, da je stranka tista organizacija, na katero se lahko obrača v vseh svojih skrbah in stiskah. Če so tako poslopje lahko postavili v četrtem in petem vojnem letu, je to prepričeval dokaz za voljo do dela in za tvorno silo mož in žena, ki jim je bila poverjena naloga stranke, njenih oddelkov in skupin. Najsi se tudi po celotnem poteku dogajanja pojavljajo težkoče, nacionalsocialistom niso nikoli tako velike, da jih ne bi premagali. Naloga, ki se mora rešiti na Gorenjskem, se ne more izpolniti kar v dveh ali treh letih, treba je na njo gledati v velikih razdobjih in zvezah, vendar je vsako še tako majhno in na videz brezpomembno delo stavbni kamen za izpolnitev. Može in žene, ki bodo delali v novi hiši bodo iz tega izvajali posledice. Morajo biti zgled zvestobe, vere in marljivosti in napraviti Kreishaus za trdnjavo zaupanja.

Stellv. Gauleiter je nato izročil novi Kreishaus der NSDAP njegovemu namenu. Po zborni pesmi in Führerjevemu reku je zaključil Kreisleiter dr. Pflegerl slavo z počestitvijo Führerja.

Stranka mora biti zgled v vsem

Zvečer je Kreisleitung Krainburg povabila o priliki otvoritve novega doma Kreishaus der NSDAP na slavo pod geslom: »Stranka mora biti zgled v vsem«. Slavje se je vršilo v strankinem domu in so se ga udeležili vsi Parteilgenossen in Parteigenossinnen iz Kreisa. Poseben pomen je dobila s tem, da je bil navzoč Stellv. Gauleiter Friedrich Thimel, ki je v daljših in načelnih izjavah zavezal stališče glede splošnega političnega in vojaškega položaja in posebnih nalog na Gorenjskem.

Govornik je opozarjal na važnost takega sestanka, ki je potreben zlasti na ozemlju, kjer se imajo Parteilgenossenschaften čisto boriti z velikimi težavami, ki jih tem laže premagajo, če se jih lotijo v pripravljenosti, da si vzajemno pomagajo. Parteilgenosse sam pa si mora vrhu tega biti na jasnem, da je tukaj na Gorenjskem zastopnik nemškega Reicha in predstavnik nacionalsocialističnega pokreta ter kot tak dolžan, da zavzame brezhibno stališče.

Vsak izmed nas ve danes, tako je nadaljeval Stellv. Gauleiter, da smo v tem boju za biti ali ne biti našega naroda podrlj za seboj vse mostove in da se moramo bojevati do končne zmage z vsemi silami duha, duše in materije. V teku teh štirih let smo morali spoznati, da tega boja ne moremo meriti z merili dinastičnih bojov preteklih stoletij, ampak da so tokrat tili drugi ob drugem prvokrat svetovni nazor, ki nikoli ne morejo obstajati eden po

leg drugega. Danes ima Evropa samo izbiro med nacionalsocializmom in boljšeizvom, to se pravi, med redom in zmešnjavo. Končno ta vojna ni izbruhnila zaradi malenkostnih poprav meja, kajti takrat bi bila že davno končana. Naravnemu stremljenju Reicha po redu stoji nasproti načelo ravnovesja sil, ki pa ni nič drugega ko izigravanje evropskih sil druge proti drugi in želja Francije, da bi kakor po westfalskih vojnah iz l. 1648, razdružila Nemčijo v male, življenja nezmogljive države. Se s pričetkom vojne proti Sovjetski zvezi so se fronte končnoveljavno razbistrile. Plutokracija bo, je rekel govornik, ob koncu vojne itak doigrala svojo vlogo. Potek dogodkov dokazuje, da Stalin tudi nikdar ne namerava, deliti oblast s Churchillom ali Rooseveltom.

Nemčija ve, za kaj se bojuje

Stellv. Gauleiter je nato v ostrih besedah bilal mišljenje naših nasprotnikov, ki očitno žive najbrž še v blodni misli, da se bo nemški narod zruil tako kakor leta 1918. In ki so že celo označili tudi november tega leta kot mesec zloma. Vedenje nemškega naroda je pokazalo našim sovražnikom ravno nasprotje, kar dokazujejo dnevno prebivalci Zapada. Sa-

mo neugnano sovraštvo se je razvilo po zastrahovalnih napadih, ki koncem koncev predstavljajo zopet britansko-ameriškega zavratnega morilca.

Nemški narod ve, česa se mu je nadejati, če bi to vojno zgubil, ve pa tudi, kakšna je nagrada, če hrabro vztraja. Takrat pride čas, po kakršnem smo hrepeneli skozi stoletja in ki je zanj teklo že veliko krvi. Izvršili bomo obnovo našega Reicha in Evrope ter ustvarili sfero blagostanja, v kateri bo srečen tudi zadnji delavec.

H koncu je pozval Stellv. Gauleiter vse Parteilgenossen in na Gorenjsko poslano uslužbenec, naj izpolnjujejo svojo dolžnost kakor doslej in kljub vsem težavam. Kakor v dobi boja, mora biti vsak discipliniran in ubogati povelja, ki jih daje Führer. To vojno preveča skupnost fronte in domovine. Obvladali bomo vse težave in molili Boga, naj še za naprej blagoslovi delo Führerja, ki nam je sigurni porok naše zmage in miru in porok za ustvaritev svete germanske države nemške nacije.

Slavju so dali obeležje učenci učiteljskega v Krainburgu, ki jih je vodil Gefolgschaftsführer Reuss.

Aus dem Kreise Radmannsdorf

Veldes. (Glasbeni večer.) Polizeioberwachmeister Richard Schulze se nam je predstavil dne 22. nov. v mali dvorani Parkhotela na večeru, prirejenem po Reichspropagandamta, kot čelist in goslač. Njegova izvajanja so na odlični način uveljavila oba glasbila. V pestrem sporedu smo slišali po delih Mozarta, Boccherinija, Chopina tudi komponiste virtuoze, zabavne glasbe. Polizeiwachmeister ga je spremljal z občutno in dobro igrano klavirju. Oba umetnika sta po živahnem ploskanju še dodala več komadov.

Veldes (Apel Ortsgruppe.) Na apelu Ortsgruppe Veldes sta obravnavala Ortsgruppenleiter Pg. Schumi in župan Pg. Paar vprašanja, s katerimi se tukajšnje prebivalstvo trenutno zelo živahno bavi. Kreischulungsleiter Pg. Ladstätter je izročil Pg. Schumiju njegovo imenovanje za Ortsgruppenleiterja z veljavnostjo z dne 9. novembra ter istočasno pozdrave in čestitke Kreisleiterja. Nato je govoril Pg. Ladstätter o položaju na Gorenjskem. Govornik je apeliral na zdrav čut Gorenjcev.

Pomanjkanje lesa za kurjavo nekoč kot danes

Navaden človek misli v zvezi z besedo pomanjkanje lesa za kurjavo nehoti na lepo zložene grmade drva v raznih letoviščih, kjer je prebili svoje počitnice. Navadno so to zelo gozdnote pokrajine, kjer rabijo les, v kolikor ni uporabljen za boljše svrhe, v velikem obsegu za proizvodnjo toplote. Izven teh gozdnatih

pokrajin je vselej primanjkovalo lesa za kurjavo. Že leta 1754. je izšla v Leipzigu knjiga, katere ustreznini in dolgovezni naslov bi se najbolje povedal z besedo »umetnost štedenja z lesom«. Celó tako obsežni duh kot Friedrich Veliki se je moral pečati z vprašanjem drv za kurjavo, kajti neposredno po sedemletni vojni je dal pobudo Akademiji znanosti, da razpiše nagrado za napravo peč, s katerimi se štedi s kurivom. Tudi praktične kurilne naprave v vojašnicah in uradih je dal izvesti, da pridobi prebivalstvo za preusmeritev kurjave z drvmi na kurjavo s premogom. Sedaj, ko je poraslo radi kemičnega odkritja lesnih vlaken število uporabnih možnosti lesa na okoli 4500, naj bi se kurilo z drvmi samo tam, kjer jih ni mogoče nadomestiti s premogom in silicijem, pa vedno tudi samo tak les, ki ni uporaben za noben drug namen. Kjer ni treba kuriti z drvmi, kot pri zakurjenju, je neodpušljivo zapravljanje dragocene surovine, če se pokuri. Zakuri naj se ali z vžigalcem premoga, ali če teh ni, z zdrobljenim rjavim premogom, dobrim briketom ali šoto. Kdor se hoče s tem pobliže seznaniti, lahko dobi pomnik o zakurjenju z enakim snovjo pri svojem dobavitelju premoga ali pri pristojnem gozdarskem in gospodarskem uradu.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Krainburg. Rojstva: Andreas Pirz, Krainburg; Johann Kump, Krainburg-Wart; Peter Supanz, Krainburg; Maria Bernhard, Krainburg-Wart. — Umrla sta: Johann Papler, Oberwessnitz in Johanna Wissiak, Krainburg.

Iz vseh krajev sveta

Izpod ruševin neke hiše v Bruslju, ki je bila pri zadnjem angleškem zastrahovalnem napadu dne 7. septembra porušena, so rešili kun-

Izgraditev zaklonišča

Po posebnih navodilih morajo zgraditi hišni lastniki ustrezna zaklonišča. V primeru zračnega napada se morajo vsi hišni stanovalci podati v zaklonišče.

čka, ki je bil zasut 32 dni brez hrane in pijače. Žival je potrebovala sicer nekaj minut, da se je zopet navadila dnevnih svetlobe, je pa postala takoj živahna, ko so ji ponudili hrano.

Modernega »Letečega Holandca« je zagledal v obliki poškodovane angleške petrolejske ladje nek japonski izvidniški letalec pri otoku v bližini vzhodne obale Sumatre. Gre za 10.000 bnt veliko angleško petrolejsko ladjo »Saint Ernest«, ki je bila očitno torpedirana po neki japonski podmornici in ki jo je moštvo zapustilo na vrat na nos, ne da bi se kdo brigal za nadaljnjo usodo ladje. Sedaj premetava morje ladjo, ki je brez gospodarja in brez krmarja. Japonci sedaj preudarjajo, ali ne bi bilo mogoče rešiti petrolejsko ladjo z njenim dragocenim tovorom.

Edinstven plen so napravili te dni loveči ribiči iz ribiške vasi Bua na švedski zapadni obali. Približno sredi Kattegatta so ribiči po-

tegnili z naporom vseh sil enega tuna iz vode, ki je tehtal nič manj ko 300 kg. To bo najbrž največji tun, kar so jih sedaj ujeli.

Nek nemški častnik je rešil pred smrtjo uotinitve ob priliki poplave v departmaju Allier pet otrok neke rodbine Moreau iz Chavennes. Reka Allier je bila tako močno prestopila svoje bregove, da je stala hiša rodbine Moreau do prvega nadstropja v vodi. Nemški častnik je slišal klice rodbine na pomoč, preplaval s svojim konjem reko in s trikatnim prepričkanjem rešil pet otrok iz njihovega nevarnega položaja.

Ali že veste? Malo zrelo sodobne in minule prosvete in civilizacije

Ali se poveča inteligenca po operaciji možganov?

Operacije možganov so najnovejše pridobitve kirurgije. Ni še dolgo tega, kar se je na nekem mednarodnem nevrološkem kongresu izjavil nek raziskovalec glede podatkov štirih operacij možganov, pri katerih so morali odstraniti znatne dele prednjih krp možganov. Vprašanje je bilo, v koliko vpliva tak težek kirurški poseg na miselno delovanje bolnika. Zdravnik je te štiri paciente po odstranitvi ponovno preiskal glede intelligence in si dal tudi po njihovem odpustu iz bolnišnice zaporedoma poročati o uspehih in težavah v njihovi življenjski praksi.

Im Brennpunkt des Tages V žarišču dneva

Getreideerzeugnisse statt Kartoffeln

Wie bereits in der vorigen Woche berichtet wurde, und wie auch aus der Bekanntmachung des Landesernährungsamtes hervorgeht, ist die Kartoffeleration mit Wirkung vom 15. November 1943 für alle Verbraucher neu festgesetzt worden. Den Großverbraucher werden als Ersatz für die dadurch ausfallenden Kartoffelmengen in der gleichen Menge andere Lebensmittel ähnlicher Art zugeteilt.

Die Normalverbraucher erhalten hierfür jedoch Getreideerzeugnisse. Zur Regelung des Bezuges derselben wird an den Inhaber des Kartoffelbezugsausweises ein »Sonderbezugsausweis« zunächst für die 56., 57. und 58. Zuteilungsperiode ausgegeben. Die Ausgabe des Sonderbezugsausweises erfolgt jedoch nicht automatisch, sondern die Normalverbraucher müssen zu diesem Zweck ihren Kartoffelbezugsausweis bei ihrer zuständigen Kartenstelle vorlegen. Soweit sie nicht eingekellert haben, müssen die Kartenstellen den an der linken Seite des Bezugsausweises für Speisekartoffeln befindlichen Einkellerungsschein mit dem Aufdruck »gültig bis zum 12. Dez. 1943« entwerfen und abtrennen. Soweit dieser Einkellerungsschein für die Einkellerung bereits verwendet worden ist, ist er ohnehin anlässlich der Einkellerung abgetrennt worden.

Der Einkellerungsschein für die 62. bis 64. Zuteilungsperiode über 50 kg mit dem Aufdruck »gültig bis zum 28. Mai 1944« berechtigt nicht zur Einkellerung. Die Kartenstellen haben daher diesen Einkellerungsschein anlässlich der Ausgabe des Sonderbezugsausweises ebenfalls zu entwerfen, nicht jedoch abzutrennen. Sollten einzelne Normalverbraucher diesen Einkellerungsschein entgegen den schon seinerzeit ergangenen Bestimmungen zur Einkellerung von Speisekartoffeln verwendet haben und er jetzt dem Kartoffelbezugsausweis nicht mehr anhaften, so dürfen die Kartenstellen an dieselben den Sonderbezugsausweis nicht ausgeben, denn der Sonderbezugsausweis dient zum Ausgleich dafür, daß dieser Einkellerungsschein nicht zur Einkellerung von Speisekartoffeln zu verwenden war.

Soweit der Einkellerungsschein für die 59. bis 61. Zuteilungsperiode nicht zur Einkellerung verwendet wurde und daher dem Bezugsausweis für Speisekartoffeln noch anhaftet, muß er weiterhin daran haften bleiben. Auch jene Inhaber des Kartoffelbezugsausweises, welche ihn nicht zur Einkellerung verwenden, sondern ihre Kartoffeln im laufenden Bezug von einem Verteiler beziehen wollen, müssen denselben am Bezugsausweis anhaften lassen.

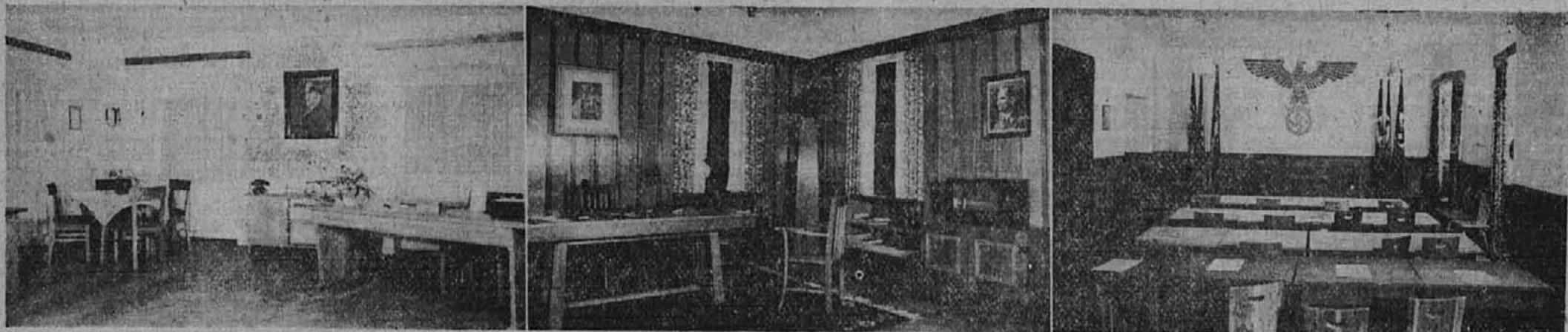
Die Kartenstellen müssen die Aushändigung des Sonderbezugsausweises für die 56. bis 58. Zuteilungsperiode an die Normalverbraucher auf deren Bezugsausweisen für Speisekartoffeln auf der Rückseite vermerken.

Der Sonderbezugsausweis für die 56. bis 58. Zuteilungsperiode hat je Zuteilungsperiode vier Abschnitte über je 175 g Nahrungsmittel und acht Abschnitte über je 50 g Roggenbrot. Die Abschnitte über Nahrungsmittel berechnen zum Bezug von Roggenbrutze oder anderen Getreidenahrungsmitteln, einschließlich Teigwaren. Die Abschnitte für Roggenbrot berechnen wahlweise auch zum Bezug von Roggenmehl im Verhältnis 4:3. Es können also für 2 Abschnitte zusammen 75 g Roggenmehl bezogen werden.

Die Kleinverteiler haben die Abschnitte des Sonderbezugsausweises bei der Warenabgabe abzutrennen und nach Maßgabe der geltenden Bestimmungen bei den Ernährungsämtern bzw. Umtauschstellen zur Ausstellung von Bezugscheinen einzureichen.

Bei dieser Gelegenheit seien nochmals alle Verbraucher, die Speisekartoffeln eingekellert haben, zu sachgemäßer Lagerung und pfleglicher Behandlung während des Winters ermahnt. Keine Kartoffel darf verderben! Da die bereits eingekellerten Kartoffeln nunmehr einen längeren Zeitraum hindurch ausreichen müssen, als anfänglich vorgesehen war, kommt dem Schutz der Kartoffeln vor Verderb eine um so größere Bedeutung zu. Für verdorbene oder über die neu festgesetzte Ration hinaus zu viel verbrauchte Speisekartoffeln können die Verbraucher keinen Ersatz bekommen.

hovem poklonem življenju. Pri tem ni mogel v nobenem izmed teh štirih primerov ugotoviti, da bi se zaradi težke operacije zmanjšala inteligenca. Nasprotno sta dva izmed operiranih dobila po svoji ozdravitvi na podlagi preiskave, nadarjenosti posebno dober red. Čeprav so morali enemu izmed njih odstraniti zanj kot desničarju važno levo polovico možganov, je vendar brezdvomno pridobila njegova inteligenca, predvsem pa njegova zmogljivost koncentracije. Nekateri duševne ovire, ki sta jih imela preje, so popolnoma zginile. Tudi v obeh ostalih primerih miselno delovanje in inteligenca nista bila niti najmanj okrnjeni, čeprav tudi tukaj ni bilo opazati povečanja duševne živahnosti.

Slike novega Kreishausa v Krainburgu. Iz levi: Eden izmed najbolj okurno opremljenih delovnih sob. V sredi: Pogled v Kreisleiterjevo sobo. Na desni: Soba za učence. (Bilder: Pogatschnig [31])

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 20

»Kar se tiče vlade, sem mnenja, da ji je brez dvoma mogoče, izvršiti z Berlinom politiko intimnega sodelovanja, če bi lahko pokazala narodu garancije in morebiti tudi kompenzacije, ki jo je za svojo državo dobila za tako politiko. Princ je predvsem državnik, in sicer moder državnik, in domoljub. V ostalem je jugoslovanska zunanja politika približevanja Nemčiji vendar njegovo delo, ker vodi mero-
dajno jugoslovansko zunanjo politiko. In na-
posled mislim glede možnosti, ki bi za Jugo-
slavijo lahko nastale v zvezi z novo uredit-
vijo na Balkanu, da bi bilo najbolje, če bi v
smislu teh razgovorov na nemški strani pri-
šli z iniciativo za stik z jugoslovanskimi dr-
žavniklji.«
Čez nekaj dni mi je rekel dr. Schmidt, da je
sporočil najin razgovor Reichsaußenminist-
ru, ki ga vprašanje Jugovzhoda sedaj zelo zanima,
čeprav mu da Molotov obisk veliko dela.
Razumel sem, da so v Berlinu mnenja, da
je mogoče jugoslovansko-bolgarski aranžma.
Samo Belgrad bi moral seveda zavzeti tudi po-
litično nedvoumno stališče v smislu novega
reda. Belgrad bi moral opustiti svojo politiko
neutrarnosti, ki mu le škoduje. Moral bi se jas-
no priključiti Nemčiji, kajti takrat bi se Nem-
čija mogla zavzeti tudi za Jugoslavijo. Tako
so torej v Berlinu gledali na te reči.
»Lahko vam izjavim, sem odvrnil v smislu
instrukcije, ki sem jo bil prejel od Cvetko-
vića, da bi Jugoslavija javno pristopila proti
britanskemu bloku, če bi bilo rešeno vpraša-
nje izhoda na Egejsko morje in vprašanje za-
gotovitve in garancije za jugoslovanski teri-
torij. Povem vam to seveda zasebno, poznam
pa mnenje merodajnih činiteljev.«
»Postali smo nekoliko skeptični glede mož-
nosti takšne preorientacije Jugoslavije. V Pa-
rizu so našli listine, iz katerih se da sklepati,
da Jugoslavija ni vodila iskrene politike na-
sproti Nemčiji. Berlin ni prepričan, da ne bi
bile struje, ki so v jugoslovanskem politič-
nem življenju izrazito protinemške, vendar ta-
ko močne, da bi s svojim vplivom v krali lahko
zadušile vsak poskus preorientacije. Na Jugo-
slavski politiki je, da nastopa nekoliko eno-
glačno in da začne z iniciativo, da se zaščiti
odnošaji do Berlina in s tem do Osi.«
Spomnil sem se teh listin, o katerih so mi
bili v Belgradu pojasnili, ko sem vprašal za-
nje, da so to poročila francoskega poslanika v
Belgradu in njegovega vojaškega atašeeja.
Nadaljnji razgovori so v še sledeči vrsti ne-
prisiljenih sestankov spopadli sliko, ki sem jo
bil dobil o stališču Berlina glede jugoslo-
vanskih problemov. Tukaj so bili ravno tako
mnenja, da je že skrajni čas, da opusti Jugo-
slavija svojo brezpomembno neutrarnost in se
postavila na tla aktivne politike. Jugoslavija je
bila za Berlin tudi zaradi tega važna, ker bi
lahko postala kot najpomembnejša država na
Balkanu, centralna sila nove balkanske orga-
nizacije, ki jo je Berlin nameraval izvesti.
Z ozirom na to, da bo vojna z Anglijo brž-
kone trajala dalje časa, je bilo Nemčiji na tem,
da ustvari enoten evropski blok, ki bi v na-
protju z Anglosasi dokazal enoto Evrope. Za-
to se je moglo pričakovati, da bo nastopila
že v prihodnjih tednih — torej proti koncu le-
ta — intenzivna politična akcija na Jugovzho-
du. Države, ki so stopile pravočasno v zvezo
z novo Evropo, ki so se priznale za blok, ka-
tereja je pripravljala Nemčija, bi seveda ve-
liko bolj odrezale kot one, ki so se zakopale
za stališčem neke nedoločene neutrarnosti.
Neutrarnost sploh ni bilo več stanje, ki bi
moglo ustrezati dejanskim razmeram na
svetu.
Jugoslavija je bila prezrta mnogo važnih in
sebi ugodnih momentov ter jih ni izkoristila,
vendar sem mogel občutiti, da so nemške sim-

patije za Jugoslavijo še vedno žive. In sicer
ne samo tiste simpatije, ki so izvirale iz suhih
interesov, ampak, rekli bi, tudi neka skoraj
sentimentalna slabost. Seveda problem Jugo-
slavije za Berlin, ki je uganjal svetovno poli-
tiko in čegar horizont je obsegal pet kontinen-
tov, ni bila posebno važna zadeva. Od strani
Berlina tudi niso ravno čakali na to, kako bi
si Jugoslavija uredila stvar. Ako bi prišlo do
ureditve na Jugovzhodu, preden bi se bila Ju-
goslavija odločila, bi pač preko tega prešli na
dnevni red. Zato je bilo potrebno, da je Jugo-
slavija pravočasno zavzela tako stališče, da je
stala na pravem mestu, kadar bi prišel tre-
nutek ureditve vprašanj.
In vedno znova se je od nemške strani po-
navljalo: V nevažnih stvareh, v malih dnevnih
koncesijah, pride Jugoslavija Nemčiji vedno
nasproti. Toda v osnovnih stvareh se ne
zgodí nič. Bilo mi je jasno, da Belgrad ni
doumel miselnosti voditeljev nemške politike.
Možje tukaj so gledali pretežno na veliko po-
litično linijo, vtem ko male dnevne koncesije
zanje niso imele posebnega pomena. Simpatič-
no je bilo Nemčiji pa, da se je Jugoslavija ka-
zala ustrezljivo v gospodarskih vprašanjih.
Toda iz tega Berlin še dolgo ni mogel zaklju-

»Popolnoma nerazumljivo mi je, zakaj ju-
goslovanska zunanja politika spriču takšnega
stanja stvari ni že davno začela z iniciativo,
da pojasni položaj, in zakaj ni že davno ubrala
ustrezne smeri. Saj ni nobenih drugih možnosti
več v Evropi; ne more se kreniti v nobeno
drugo smer. Anglija se na kontinentu ne mo-
re na nobeni strani javiti kot faktor, na ka-
tereja bi se lahko opirale male države. Sov-
jetska Rusija pa s svojo propagando le lahko
upropasti male države. Amerika si bo tudi še
premisllila, preden bo aktivno z orožjem pose-
gla v vojno, in vrh tega je veliko preveč od-
daljena od evropskega Jugovzhoda. Turčija
se nahaja ravno sedaj v stanju preloma, ki
mu bržkone sledi prehod iz angleškega tabora
v neutrarnost in potem iz neutrarnosti preori-
entacija nasproti Berlinu. Vsekakor je nejas-
no, na kaj se prav za prav še opira oklevanje
Jugoslavije. Če poprime Jugoslavija linijo Osi,
bo imela samo koristi. Celó če bi Anglija
zmagala, bi to za državo pomenilo samo spre-
membo nekaterih osebnosti, ki stoje na čelu.
Če pa ostane Jugoslavija na svojem sedanjem
stališču, bo na vsak način zgubila in ne more
pričakovati, da bi še kaj pridobila.«
Ko sem se vrnil iz Berlina in sem si bil pri-
pravil obsežen material glede raznih razgovo-
rov, mi je postalo tukaj popolnoma jasno, da
bi storila Jugoslavija nepopravljiv greh proti
svoji bodočnosti, če ne bi v začetku velike
pregrupacije v Evropi in velike nemške akcije
na Balkanu storila vse, da se v teku te akcije
že pojavi kot prijateljica Berlina. Predložil sem
Cvetkoviću, Cincar-Markoviću in dvoru dolgo
poročilo ter imel razgovore z ministrskim
predsednikom, ki so bili dolgi in temeljiti. Bil sem
prepričan, da sta Belgrad in tudi Cincar-Mar-
ković sedaj končno dobila jasno sliko o polo-
žaju in sem pričakoval po vsej pravici, da se
bo takoj pričela aktivnost, na katero je Ber-
lin čakal.

Cetrto poglavje.

Vzpostavljen je prvi uradni stik.

V dvorani, kjer se je vršilo tiskarsko lom-
ljenje »Vremena«, je bil vlecebrat. Minila je
deveta ura, dramatične minute so se bližale
svojemu koncu.

čiti, da je Jugoslavija v resnici pripravljena
aktivno sodelovati pri izgradnji nove Evrope
— in to je bilo osnovnega pomena.
Dobil sem nedvoumno vti, da bi Nemčija
prav rada videla, če bi se na jugoslovanski
strani načelo vprašanje nove ureditve politič-
nega stališča Jugoslavije v svetu. Berlin bi
pozdravil tako iniciativo, kajti potem bi lahko
aktivno sodeloval pri pojasnitvi položaja Ju-
goslavije nasproti drugim državam v prostoru
Jugovzhoda. Če bi prišel Belgrad Berlinu s
konkretnimi pobudami, bi Nemčija lahko
podvzela vse, da doseže jugoslovansko-bolgars-
ko in jugoslovansko-ogrsko poravnavo in s
tem prepreči vse, kar bi moglo škodovati na-
rodu in okrniti jugoslovanski teritorij. V Ber-
linu so mi rekli čisto odkrito, da Nemčija ni-
ma prav nobenega interesa, da bi bilo napa-
dano jugoslovansko ozemlje, samo da Belgrad
začne sedaj z iniciativo za sporazum z Rei-
chom. Takrat bi pač mogla Nemčija s svojim
zaveznikom v Osi podvzeti vse, da bi ustvari-
la Jugoslavija dejansko siguren položaj in ji
omogočila izhod na Egejsko morje. Os brez
dvoma ne bo ničesar vzela svojem prijatelju
in zavezniku, nasprotno ona je zainteresirana
na tem, da pokaže vsemu Balkanu, kako rav-
na z državo, ki pristopi k Osi. Eden izmed
najbolj informiranih nemških novinarjev, če-
gar članke so vedno smatrali za avtentično
razlago načrtov in namenov nemške zunanje
politike, mi je rekel ob koncu nekega razgo-
vora sledeče:

Točno na minuto so morale priti v jekle-
nih okvirih lomljene strani v tiskalnico, da so
se tri minute pozneje lahko zille z matrice po-
samezne strani in lahko že po pičlih nadalj-
njih minutah pritrđile na valjarje rotacijskih
strojev. Močne svetilke z dnevno svetilobo so
jasno, modrikasto svetile na celo vrsto me-
terjev, ki so stali nasproti odgovornim ured-
nikom, da so po njihovih navodilih oblikovali
v stran v vrste vlit stavek, velike črke napi-
sov in klisêje slik. Glasen, nervozen hrušč gla-
sov, dirandaj klincev in navodil.
»Hitro še dolgega Saracogla!« kričl tam
eden. In že se pojavi poleg njega nekdo v mo-
dri delavski halji in mu izroči zahtevano si-
lko v dolgem formatu.
»Pol patriarha tudi še nimamo!« kričl zopet
eden na drugem koncu dolge mize in plane v
sosedno dvorano k strojem stavcev, da ugo-
tovi, kje je ostal drugi del patriarhovega go-
vora.
Sredi med nje bušl stenograf iz uredništva
z važnim, ravnokar telefonično prejetim po-
ročilom, ki še mora na vsak način priti v list.
Carovniška kuhinja polna razburjenja in
hrušča. Laiku se je moralo zdeti, kot da dela
ni konec in da se dirandaj ne da razvozlati.
Samo strokovnjak je mogel videti, da se je od-
vijalo vse z največjo preciznostjo in s tehnič-
no vigranostjo, kakršna je mogoča le po dolgi,
prav dolgi praksi.
Nekdo kliče mene k telefonu. Hitro tja k
steklenemu predelu, od koder si mogel pregle-
dati obe veliki dvorani s stroji in omarami
stavcev, z mnogimi marljivimi ljudmi. Zadr-
žano kletvico sem planil k aparatu. Ravno se-
daj v najvažnejših momentih je moral nekdo
priti!
Klical je Berlin. Poslanik Schmidt je bil na
drugem koncu telefonske žice.
»Kdaj ste lahko najprej tukaj?«
»Saj sem bil vendar ravnokar tam in imam
dela čez glavo.«
»Torej kdaj ste lahko tukaj?« je ponovl
vprašanje. »Minister vas hoče sprejeti.«
To je bilo seveda čisto kaj drugega. Na-
glo sem preudarl. »Pojutrišnjem sem lahko v
Berlinu.«
»Dobro, odpravite se hitro, in me pokličite,
kadar boste tukaj.«

Še kratek pozdrav, in oddahnivši si, sem od-
ložil slušalo. Torej vendar. Bili smo tako da-
leč in smo dobili osebnl stik z državnim zuna-
njim ministrom. Kako važno je bilo to, ko ven-
dar naš poslanik v Berlinu, lepoznavski, vi-
soko kultivirani Andrić od pričetka vojne ni
imel prilike, da bi se razgovarjal s pl. Ribben-
tropom osebno glede vprašanj, ki so bila za
Jugoslavijo življenskovažna, in je sploh živel
popolnoma sam zase ter premišljeval. Seveda
je bil tega tudi kriv Cincar-Marković, ki ni
prav maral Andrića in ga je namenoma izlo-
čil.
Povzel sem zopet slušalo in poklical Cvet-
kovića.
»Berlin me vabi, Ribbentrop me hoče spre-
jeti«, sem kratko sporočil.
»Prav dobro«, se je glasil nagel odgovor.
»Pridite jutri dopoldan k meni, da se bova
glede vsega razgovorila.«
In prihodnji dan sem sedel Cvetkoviću na-
sproti v njegovi veliki delovni sobi.
»...in povejte torej pl. Ribbentropu, da si
tukaj ničesar bolj ne želimo, kot ohraniti mir
in sodelovati z Nemčijo na gospodarskem in
političnem področju. Hočemo torej, kakor re-
čeno, pristopiti tudi k protibritanskemu blo-
ku, ki ga Nemčija sedaj sestavlja, če dobimo
s tem potrebne garancije za naše meje in na-
šo integriteto. Zlasti če dobimo Solun, si bo-
mo takoj edini.«
Cvetković je zaključil svojo dolgo razlago.
Preudarl sem. Prav za prav bi se to vendar
moralo zgoditi v uradni obliki. Stik z Berli-
nom bi morala začeti odgovorna osebnost. Iz-
razil sem se v tem smislu.
(Dalje prihodnjic.)

Obnova vzhoda
Celoten vti: Brezupen

Vedno pogostejša postajajo poročila neutrar-
nega inozemstva o vidno naraščajočem propa-
dangu sovjetskega zaledja. Tako piše nek
švedski novinar, ki je obiskal razma mesta
Sovjetske zveze, o ondotnih katastrofalnih raz-
merah.
»Sovjetska mesta so, kakor je videti, popo-
lnoma dogospodarila, povsod sem našel le nes-
nago, propadanje in trhlje hiše. Pri tem vzbuja
posebno pozornost zanemarjenost prebivalstva.
Že zgodaj jutraj stojijo ljudje v dolgih str-
njenih vrstah in dobe po večurnem čakanju
vendar le klavarno dodelitev. Med to bedno
množico opaziš tu pa tam prav dobro oblečene
osebe. Ko sem jih opazoval natančneje, se je
potrdila moja domneva, da so mogli to biti
samo židje.
Posebno žalosten je položaj invalidov iz te
vojne. Oblečeni na pol vojaško, na pol civilno
tekajo od ene oblasti do druge, preden se jim
posreči, izposlovati si smešno nizko podporo.
Na splošno je položaj v sovjetskem zaledju
brezupen, in sovjetska vlada civilnemu prebi-
valstvu ne pomaga na noben način.«

V teku reprivatiziranja je dobilo zopet več
stotin kmetov v Kurlandu svoja posestva, ki
so jim jih boljševiki razlastili. Na posebno
slovesen način so jim izročili listine v Nieder-
Bartau, kjer je nek poveljnik polka legije
prostovoljcev sporočil novim kmetom pozdra-
ve svojih vojakov. Navdušena množica je nato
spontano nabrala 600 RM in jih dala povelj-
niku na razpolago za njegove legionarje. Iz
pet drugih vasi Kreisa Libaua doznavaajo, da
so prebivalci izročili te dni darilo v denarju
2000 RM neki enoti oklopnjakov v #Legion.
Več kakor veliko besed priča ta gesta o pove-
zanosti letonskega naroda z njegovimi vojakl
in z Nemčijo.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

231. STUNDE.

Etwas vom Schreiben.

1. Seine Schrift ist leserlich (unleserlich).

2. Zum Schreiben und Lesen muß ich eine Brille aufsetzen.

3. Lesen Sie gerne? Ja, ich lese leidenschaftlich gerne.

4. Können Sie stenographieren? (Kurz-schrift).

5. Er schreibt schnell (langsam, sauber, undeutlich usw.)

6. Ich brauche ein neues Farbband für meine Schreibmaschine.

7. Darf ich Ihnen einen Brief in die Maschine diktieren?

8. Vergessen Sie die Satzzeichen nicht!

9. Soll ich engzeilig oder doppelzeilig schreiben?

10. Sie haben hier einen Satz übersprungen (ausgelassen)!

11. Bitte sehen Sie das noch einmal durch und verbessern Sie die Fehler!

12. Brauchen Sie einen harten oder einen weichen Radiergummi?

13. Hätten Sie vielleicht ein Löschpapier?

14. Bitte spitzen Sie mir den Bleistift!

15. Machen Sie von diesem Brief drei Durchschläge!

— Nekaj o pisanju.

Njegova pisava je čitljiva (nečitljiva).

Pri pisanju in branju moram nataktni na-
očnike.

Ali radi berete? Da, strastno rad berem.

Ali znate stenografirati? (tesnopis)

On piše hitro, (počasí, lično, (snažno) ne-
razložno itd.).

Potrebujem nov barvni trak za svoj pisalni
stroj.

Ali vam smem narekovati pismo v stroj?

Ne pozabite ločil!

Ali naj pišem v ozkih ali širokih vrstah?

Tukaj ste preskočili (izpustili) stavek!

Prosim pregledjte to še enkrat in popravite
napake!

Ali potrebujete trdo ali mehko radirko?

Imate li morda pivnik?

Prosim, priostrite mi svinčnik!

Napravite od tega pisma tri kopije (pre-
pise)!

Lied der deutschen Bauern.

Wir sind die Männer vom Bauernstand,
halten zur Heimat, zum Herde,
roden das Feld und pflügen das Land
und senken die Saat in die Erde.
Wir bau'n das Haus auf dem festen Grund,
und schließen aufs neue den alten Bund,
den Bund zwischen Menschen und Erde.

Wir sind die Bauern, wir schaffen das Brot
für unseres Volkes Genossen.
Uns hat des Volkes, des Landes Not
auf ewig zusammengeschlossen.
Wir bau'n das Haus auf dem festen Grund.
Wir bau'n auf dem starken, dem mächtigen
Bund,
den Städter und Bauer geschlossen.

Und kommt uns der Feind ins Land herein,
will uns den Boden entreißen,
dann woll'n wir des Landes Soldaten sein
und wehrhafte Bauern heißen.
Was wir geschaffen in Frieden und Ruh,
Kein Teufel soll haben die Macht dazu,
es unserer Faust zu entreißen.

Konrad Liß

10) Genosse, der — tovariš

11) zusammenschließen, ich schloß, ich
habe geschlossen — združiti, skleniti

12) entreißen, ich entriß, ich habe entris-
sen — iztrgati, ugrabiti

13) wehrhaft — bojevit, sposoben za orožje

14) die Macht dazu haben — moč za to
imeti

15) Faust, die — pest

3o svetu

Časopisje prinaša po nedavno izvršenem
ljudskem šteju v Kalru sledeč nenavaden pre-
gled: statistika ugotavlja, da se nahaja v Kal-
ru približno 200.000 za ženitev oz. možitev
doraslih, toda neporočenih oseb in sicer 150.000
moških in 50.000 žensk. Poročenih je približno
pol milijona. Torej je proti trem četrtinam
za ženitev doraslih moških samo ena četrtina
žensk, ki imajo može. Zato pa so zopet od
četrt milijona ločencev tri petine žensk. Tudi
število obvdovelih je pri ženskah mnogo višje
in sicer 65.800, dočim je vdovcev samo 12.000.
Ta nenavaden pojav je posledica množčen-
stva. Pri poročenih je namreč 6000 z več že-
nami; od teh jih ima 450 po tri in približno
100 po štiri žene.

Svizec je bil v obširnih predelih Alp popo-
lnoma iztrebljen. Vendar so že večkrat pol-
kušali to divjad zopet naseliti. Tako je uspe-
lo v začetku tega stoletja v skupini Kreuzeck v
Kärntnu z izpostavitvijo nekaj eksemplarov
zopet zarediti svizec v precejšnem številu, do-
čim se je udomačitev v predelih Reiskofelna
ponesredila. V maju 1940. l. so potem naba-
vili dva para iz Kolbnitza in že v začetku ju-
lija so opazili prve mladiče, vseh skupaj pet.
V letu 1942. so jih našli že 12, medtem ko
je naraslo število v tem letu že na 22. S tem
se je posrečilo zopet udomačiti eno izmed naj-
značilnejših alpskih živali v predelih Greben-
zen.

Mikroskope, daljnoglede, fotoaparate in optične instrumente Vam popravi precizno

optik

J. Schlebnik, Domschale

Kaufhaus
HERBST
Klagenfurt
Kinderbetten

SENF

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

KAFFEE ERSATZ

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Anigelassene
Fabriken

Brauchbare
Maschinen kauft
KURT FRICK
Klagenfurt
Salmstraße
Fernruf 1486

ESSIG

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Inserirajte v našem listu!

Die Stadtgemeinde Assling (Sawe)
stellt sofort ein

- 1 perfekte Köchin und
- 1 Dienstmädchen für das städtische Altersheim,

Zum 1. 4. 1944 sind zu besetzen

- 1 Hausmeisterstelle im Amtsgebäude,
 - 2 Hausmeisterstellen in den Schulen.
- Sofortige Bewerbungen sind zu richten an Bürgermeisteramt Assling.

Mali oglasi

Služba dobi

Mlinar, ki zna dobro brusiti naravne kamne in sodar, dobica stalno mesto. — Strnišča, Krainburg, Habichtgasse 5. 1475-1

Mlinar, kateri zna naraven kamen dobro brusiti dobi mesto pri: Fabrik Wenger, Klagenfurt, Hermann-Göring-Platz 6. 1428-1

Več prešivalk (šeparic), sprejememo, damo delo tudi na dom. Schuhfabrik Obereder, Krainburg, Veldeserstraße 41. 1439-1

Sprejemem fanta od 12 let naprej in eno služkinjo na dobro kmetijo. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1434-1

Boljšo posestvo na deželi, brez otrok, sprejme dve kmetski dekli in hlapca. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Dobro ravnanje“ 1449-1

Učenca za kolarsko obrt takoj sprejemem. Vsa oskrba v hiši. Ponudbe na J. Logonder, Salfnitz bei Krainburg. 1447-1

Zensko za pomoč gospodinjici iščem na kmetijo, lahko tudi starejša ali z 1 otrokom. Ponudbe na Ange- 1443-7

la Kobaltsch, Wisotsche 4, p. Bresiach. 1444-1

Službe išče

Dekle poštena in pridna želi dobiti službo, kjer bi se tudi lahko učila šivati. Hudina Anna bei Krainburg. Johann Soibenberg, Videm bei Gurkfeld, Steiermark. 1445-2

Kuharica, pridna in poštena, vaje na samostojnega gospodinjstva, išče službo za to. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1472-2.

Prodajam

Prodajam vola, dve leti in tri mesece starega težkega 400 kg. Informacije daje K. B. Krainburg pod „Jako lep“ 1448-6

Kupim

Kupim nov, ali dobro ohranjen ženski šivalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Ugodnost“ 1462-7

Kupim dober gramofon. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Gramofon“ 1440-7

Sobno opravo, novo ali rabljeno, kupim. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 1443-7

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

Državni nameščene, čedne, zunanosti, 14 let, želi poročiti priprosto, simpatično gospodično od 25 do 30 let. 1404-23

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Zamenjam

par moških visokih novih čevljev, št. 41 za gozdarje iste številke. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1464-15.

Išče se za nakup nekaj vagonov izključene. Tajsmrekevega, jelnost zajamčena. kovega. borove. Dopise na K. B. Krainburg pod „Max“ 1457-21

Ugledno

Dne 16. 11. 1943. sem zgubila od Krainburga do Radmannsdorfa 7 Kleiderkarte in 3 tobačne karte in 1 legitimacijo na ime Perc Pavla. Poštenega najditelja prosim, da odda najdene stvari na K. Bote, Krainburg proti primerni nagradi pod „Zgubljeno“ 1471-22

V petek, dne 16. nov. popoldne sem na cesti od Krainburga, Veldeserstraße, Horst Westel-Platz, Vogelweidegasse, preko mostu na Falkendorf zgubil črno denarnico s cca 1800 RM gotovine. Najditelja prosim, da denar vrne proti nagradi na K. Bote, Krainburg pod 1476-22.

V ponedeljek, 22. nov. sem od ž. postaje Krainburg do Duplach zgubil denarnico s cca 60 RM gotovine. — Najditelja prosim, da mi isto proti nagradi vrne na K. B. Krainburg pod št. 1460-22.

22. novembra sem izgubila na poti iz Krainburga v Falkendorf žensko kromano zapestno uro znamke „Iko“ s temnomodrim jermenom. Poštenega najditelja prosim, da jo proti visoki nagradi odda na K. B. Krainburg, pod 1463-22.

Razno

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

Cevlje, damske in moške (Strassenschuhe) na Bezugschein I. izdanosti, 14 let, deluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15.

KMETIJSKA
ZADRUGA

POLJEDELSKI STROJI
UMETNA GNOJILA
APNO ZA GNOJENJE
KRMILA · SEMENA
SEMSKI KROMPIR

Krainburg, Laak
Wir bei Domschale, Stein

»INTEX«

TEXTILWERKE HORAK
KOMMANDITGESELLSCHAFT
KRAINBURG

SPINNEREI, WEISS- UND
BUNTWARENWEBEREI, FÄR-
BEREI, BLEICHEREI, DRUCKEREI,
RAUHEREI UND APPRETUR

Vsek ljudi ne
morete vprašati!

Mali oglas to more. Iakoj doseže vse, ki se zanimajo
za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt,
Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldeserstr. 6

Zahvala

Vsem, ki ste našega očeta

Johanna Paplera

Iz Oberwesniz št. 31.

v boleznih obiskali, kropili in ga dne 27. novembra od blizu in daleč prišli
spremljati na njegovi zadnji poti, izrekamo prisrčno zahvalo.

Prosim, molite zanj in ga ohranite v lepem spominu.

Oberwesniz, 29. novembra 1943.

Zalujoči ostali.

Anton Stefe,

trgovca in posestnika v Krainburgu.

Pogreb nepozabnega pokojnika je bil v torek, dne 30. novembra 1943.
iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Krainburg, 30. novembra 1943.

Zalujoča soproga z otroci in ostalo sorodstvo.

*

Zgubili smo našega srčno dobrega šefa, gospoda Antona Stefeta, trgovca in posestnika v Krainburgu. Za nas bo ostal nadvse ljubljeni šef v večnem in najlepšem spominu.

Uslužbenici tvrdke Anton Stefe.